

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XIII nr. 647

vineri 9 februarie 1962

8 pagini 25 bani

Povestea tovarășei educatoare este foarte frumoasă. O spun chipurile vrăjite ale micuților.

După examenele de grad

În luna ianuarie s-a desfășurat cea de a doua sesiune a examenelor de gradul II, de la introducerea gradelor didactice în învățămînt prin Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri din 1959. Încă un număr de 661 profesori, învățători și educatoare au obținut după această sesiune un grad superior și prin aceasta recunoașterea strădanilor pentru continua lor perfecționare, au făcut un pas mai departe în dezvoltarea măiestriei lor pedagogice.

Rezultatele obținute la această sesiune pentru examenul de gradul II, ca și rezultatele obținute la sesiunea anterioară au confirmat încă o dată rolul important ce revine examenelor de grad în sistemul de perfecționare a cadrelor didactice. Faptul că pentru obținerea gradului II, ca și a gradului I se cere elaborarea unei lucrări personale, constituie un important mijloc de atragere a învățătorilor și profesorilor în munca de cercetare a problemelor actuale ale școlii, de valorificare și răspundere a experienței proprii. De asemenea, faptul că la examenul de gradul II se pune accent, pe lângă problemele de specialitate și asupra problemelor de metodică, oferă candidaților prilejul unei aprecieri a pregătirii lor didactice și asupra progresului în organizarea procesului de transmitere a cunoștințelor și de educare comunistă a tineretului.

Analizînd felul în care s-a desfășurat ultima sesiune a examenului de gradul II, se poate trage concluzia că cei mai mulți candidați au privit acest examen cu toată seriozitatea și s-au pregătit temeinic. Acest lucru se reflectă

centul celor reușiți la examen fiind cu aproape 6 la sută mai mare decît la sesiunea anterioară. Aceste rezultate pot fi considerate cu atît mai bune, dacã ținem seama cã, prin componența lor și prin importanța acordată modului de desfășurare a examenului, comisiile de examinare au dat dovadă de exigență.

Obținînd gradul II, educatoarele, învățătorii și profesorii se bucură de acesta ca de o distincție binemeritată. Dar obținerea gradului II nu reprezintă numai obținerea unei distincții, ci și o obligație morală, o datorie profesională pentru oricare slujitor al școlii conștient de ajutorul pe care-l poate primi în ridicarea cunoștințelor sale pe o treaptă superioară, prin pregătirea în vederea examenului de grad.

Partidul nostru pune în fața oamenilor muncii ca o sarcină de cea mai mare importanță lupta pentru calitate, iar calitatea se poate obține prin preocuparea continuă pentru ridicarea calificării, pentru îmbogățirea cunoștințelor de specialitate și pentru perfecționarea metodelor de muncă. O asemenea sarcină nu poate rămîne indiferentă nici învățătorilor și profesorilor, calitatea muncii lor reflectîndu-se în calitatea pregătirii tinerilor ce le sînt încredințați.

Un loc important în pregătirea și desfășurarea examenului de gradul II îl ocupă elaborarea lucrării personale pe care trebuie să o susțină fiecare candidat. Și în această privință, recenta sesiune de examene a constituit un vizibil progres față de cea anterioară. Este îmbucurător faptul, că o bună parte dintre candidații

metodico-științifice elaborate cu multă grijă și exigență, rezultat al unei practici îndelungate în școală, și care pot aduce o serioasă contribuție personală la îmbogățirea literaturii pedagogice, la răspîndirea experienței pozitive. Unele dintre aceste lucrări pot fi publicate chiar în forma actuală sau cu unele mici îmbunătățiri. Așa sînt, de exemplu, lucrările tovarășilor Radu Ion (regiunea Argeș), Popescu Maria (București), Antonescu Elisabeta (Iasi), Dițuleasa Florian (regiunea Argeș), ca și lucrările: „Harta sonoră pentru orbi”, „Bazele metodicii cititului și scrisului în alfabetul Braille”, ale unor profesori din școlile speciale.

Conținutul acestor lucrări, ca și al altora care au fost apreciate ca foarte bune, a vădit o serioasă documentare teoretică a candidaților, împletită cu valorificarea unui bogat material faptic, ceea ce a dus uneori la concluzii interesante.

Cu prilejul examenului s-au prezentat însă și lucrări de un nivel mai scăzut sau chiar nesatisfăcătoare. Unele dintre aceste lucrări au dovedit lipsă de probitate științifică, au avut caracterul unor compilații din material bibliografic, ori au prezentat un conținut sărac sub aspect teoretic și practic. Alte lucrări s-au mărginit la o relatare descriptivă a faptelor, fiind lipsite de o documentare teoretică corespunzătoare, n-au explicat și interpretat științific metodele și

UN „INCIDENT” CARE NE BUCURĂ

„Incidentul” s-a petrecut într-un sat din raionul Criș. Ne-a fost anunțat printr-o corespondență trimisă de un cititor al gazetei noastre care are doar tangențial legătură cu școala, un salariat al U.R.C.C. (Uniunea raională a cooperativelor de consum). Pentru autenticitatea celor relatate scrisoarea poartă și semnăturile președintelui Uniunii, șefului secției raionale de învățămînt și cultură și președintelui sindicatului. Semnătura și ștampila. Cititorul informa gazeta noastră asupra realizărilor obținute în raionul respectiv în munca de popularizare și difuzare a cărții. Iată cîteva: „De la începerea lunii cărții și pînă în prezent în localitățile raionului au avut loc: 58 șezători literare, 32 discuții pe marginea unor cărți, 19 simpozioane, o întîlnire între cititori și membrii cercului literar „Liviu Rebreanu” al Casei raionale de cultură, 17 concursuri „Cine citește folosește” 8 baluri ale cărții. Aceste acțiuni de popularizare și difuzare a cărții au fost organizate cu sprijinul directorilor de școli și al cadrelor didactice”.

De cel mai mare succes se bucură cărțile care oglindesc politica P.M.R. și realizările obținute la sate în anii puterii populare, lucrările agrozootehnice menite să contribuie la ridicarea nivelului de cunoștințe al oamenilor muncii de la sate pentru obținerea de recolte bogate și pentru însușirea experienței înaintate în sectorul socialist al agriculturii, precum și operele literare contemporane care oglindesc viața nouă a oamenilor muncii din țara noastră.

În comunele Simand, Sintana și Chișineu Criș au fost organizate bazine ale cărții. În jurul bazarelor au fost montate în mod artistic panouri și lozinci. La căminele culturale, în școli, biblioteci, la matineele școlare s-au organizat conferințe, referate asupra cărților apărute în ultima vreme ca, de pildă „Șoseaua milionarilor” de Petre Vințilă, „7 inși într-o căruță” de P. Anghel ș.a. Cadrele didactice din satele raionului au ținut conferințe despre însemnătatea și rolul educativ al cărții în viața colectivităților. În marea majoritate — aproape 22.000 case de țărani din raion — există biblioteci proprii cu cărți și broșuri,

dintre care unele cuprind volume în valoare de aproape 2000 lei. Peste 415 salariați și-au format biblioteci personale, a căror valoare se ridică la suma de 15.080 lei.

Cifrele vorbesc desigur elocvent. În 22.000 de familii fără-nești din raionul Criș există biblioteci personale. Dacă adăugăm zecile de mii de volume ale bibliotecilor comunale și sătești ne putem imagina proporțiile ofensivului cărții în acest raion îndepărtat. Termenul nu este exagerat dacã ținem seama că mai mult de jumătate din cele 22.000 de familii nu știau la instaurarea puterii populare nici măcar să citească.

Printre aceste informații scrisoarea din Criș ne aduce la cunoștință și o întîmplare nu mai puțin semnificativă. Un adevărat „incident”. La librăria din comuna Vârșand au sosit ultimele noutăți literare. Ca de fiecare dată în asemenea împrejurări, tînăra profesoară Marilena Baș s-a grăbit spre librărie, a ales cărțile dorite de cititorii de la cercul de citit pe care-l conduce și le-a distribuit. La bibliotecile personale ale acestora s-au adăugat noi volume. Într-o singură zi, de pildă, s-au cumpărat toate cele 20 de exemplare ale romanului „Învățătorii” de Ș. Nedelcu, pe care le primise librăria din această comună.

Discuția s-a iscat chiar a doua zi. „Pe noi de ce ne-a uitat?”, „De ce nu ne consideră interesați?”, „N-am cumpărat și citit zeci și sute de alte cărți?” s-au agitat destul de vehement cei nemulțumiți. Profesoara Marilena Baș n-a fost supărată de acest „incident”. S-ar putea spune că, dimpotrivă, s-a bucurat. „Incidentul” oglindește și o parte din strădanțiile ei de a apropia cartea de inimile țărănilor, de a duce și prin carte în casele acestora cuvîntul partidului.

„Incidentul” are și o altă semnificație ușor de desprins de către oricine. Cultura pentru masele largi de oameni ai muncii a devenit, datorită politicii partidului, dintr-un deziderat, o realitate vie. Țăranul colectivist îi cunoaște farmecul și foloasele. Ofensiva bunăstării și a culturii se desfășoară impetuosă. Are în fruntea ei un comandant încercat — partidul — și o oaste de neînfrînt — clasa muncitoare. Cadrele didactice sînt și ele ostași în această mărșă ofensivă. Vitejia lor se măsoară și cu faptele ca cele de mai sus.

CONSTANTIN RĂDOI

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR:

Experimentul de la clasele I—IV (pag. 3)

Noi materiale didactice (pag. 4)

Viiitorilor mecanizatori — o temeinică pregătire practică (pag. 6)

Disciplina la lecții (pag. 7)

De la corespondenți și cititori

Sprrijinul comitetului de elevi

Comitetul de muncitori-elevi de la Școala medie „Mihai Viteazul” din Turda, înființat recent, caută să aducă o contribuție vie la desfășurarea procesului de învățământ, să sprijine pe muncitorii-elevi începători pentru a-și putea însuși cât mai bine cunoștințele predate în școală.

Astfel, într-una din ședințele fi-

nute la începutul semestrului, comitetul de elevi a dezbătut planul său de muncă, repartizând fiecărui membru sarcini concrete. Elevii din comitet au datorat să urmărească situația frecvenței, să se intereseze și să discute cu cei ce absentează de la lecții. Sint grăitoare cazurile mai multor elevi care și-au îmbunătățit frecvența în

urma muncii de convingere și a discutiilor prietenești pe care le-au purtat membrii comitetului cu ei.

De asemenea, fiecare membru din comitet a avut ca sarcină să-și lămurească colegii de muncă și de școală, mai cu seamă pe cei din clasele a VIII-a care uneori nu se pregăteau temeinic, cu privire la importanța studiului, în ridicarea calificării lor profesionale.

Având aceste promițătoare rezultate la începutul activității, adăugând la acestea o muncă mai susținută pentru întărirea continuă a disciplinei și frecvenței pe școală, comitetul de elevi va putea să devină un element și mai activ în stimularea muncitorilor-elevi de a obține rezultate din ce în ce mai bune la învățatură.

VASILICA BĂDULESCU

Prof. O. POP

Lectorate pentru părinți

În munca de educare a elevilor, cadrele didactice de la Școala „23 August” din Slatina, se bazează în mare măsură și pe colaborarea strânsă cu părinții elevilor. Dacă până anul trecut adunările cu părinții se rezumau la unele informări asupra situației elevilor, anul acesta le-am dat o formă nouă. Lectoratele pe care le organizăm urmăresc să facă cunoscute părinților unele probleme pedagogice (prin referate pe diferite teme) care să-i ajute în educarea copiilor.

Lectoratele se țin lunar pe grupe de clase, școala noastră având câte patru clase paralele. Programul constă într-o scurtă informare politică, un referat pe teme pedagogice: „Familia și educația copiilor”, „Educația prin muncă”, „Să ne creștem copiii sănătoși”, „Cauzele care duc la formarea capriciilor la copii și metodele de a le înlătura” etc.

Pentru a asigura o participare cât mai numeroasă a părinților, referatele noastre sint urmate de programe artistice prezentate de elevi. Programele constau din piese de teatru, spectacole ale

brigăzii de agitație, coruri, recitări și jocuri populare românești.

Lectoratele cu părinții au avut o influență pozitivă asupra rezultatelor obținute la învățatură și în disciplina elevilor. În noul trimestru vom continua să organizăm cu regularitate lectoratele cu părinții.

VASILICA BĂDULESCU

Prof. O. POP

Răspindirea experienței înaintate

Indrumații de secția de învățământ și cultură, metodiștii din raionul Tg. Ocna, regiunea Bacău, se preocupă de cunoașterea și popularizarea experienței înaintate a cadrelor didactice. În acest scop metodiștii urmăresc cu atenție munca directorilor, a învățătorilor și profesorilor, studiind metodele lor de muncă pentru a putea răspindi experiența înaintată în toate școlile din raion.

Atunci când constată pe teren o experiență bună, metodiștii discută asupra ei cu învățătorul sau profesorul în cauză, îl îndrumă să adâncească și să studieze mai

temeinic problema respectivă și să întocmească o lucrare în care să oglindească sistemul său de muncă. Lucrările sint discutate apoi în cercurile pedagogice pe specialități, iar metodele care se dovedesc valoroase încep a fi aplicate în școli și de alte cadre didactice.

Cele mai bune referate și cele mai utile materiale didactice confecționate de către cadrele didactice vor fi prezentate la o expoziție cu caracter pedagogic.

GEORGETA NOURĂȘ
Tg. Ocna

GH. NICOLESCU — Trușești, raionul Botoșani:

Directorul unei școli de 7 ani (8 ani) este încadrat la clasele V-VII în mod obligatoriu, având obligația didactică de predare de cel mult 6 ore săptămânal sau este degrevat complet de sarcina la catedră, în funcție de numărul claselor.

În această situație, el poate cumula numai la clasele V-VII, până la 1/2 normă, pentru care este retribuit proporțional cu până la 40 la sută din salariul funcției de profesor.

Directorul unei școli de 7 ani (8 ani), ca și ceilalți profesori care predau la clasele V-VII, nu pot cumula la clasele I-IV, aceste posturi neputând fi cumulate decât de învățătorii care predau la clasele I-IV. (În afara cazului când este vorba despre o școală în care se aplică experi-

mentul predării cu profesori specialiști la clasele I-IV).

În situația menționată în scrisoare, directorul va primi salariul de profesor la care are dreptul și la indemnizația de director, plus cota corespunzătoare pentru orele cumulate la clasa a V-a. El nu va putea să fie însă plătit pentru orele ce le predă la clasa II-a, întrucât nu are dreptul să cumuleze la clasele I-IV. Secția de învățământ și cultură era obligată să repartizeze un învățător pentru clasa a II-a sau să repartizeze această clasă, prin cumul, unuia dintre învățătorii existenți în școală.

EUGEN FLOCA, — comuna Răchițele, raionul Huedin:

Au dreptul la acordarea sporului pentru funcționarea în localitățile cu condiții speciale, numai cadrele didactice calificate care predau la școlile din localitățile cuprinse în lista trimisă sfaturilor populare regionale și raionale.

Includerea unei localități în această listă, care a fost aprobată de organele centrale, nu e determinată de altitudinea la care se află, ci de o serie de alte criterii.

În funcție de aceste criterii s-au stabilit și localitățile aparținând comunei Răchițele.

UN GRUP DE CADRE DIDACTICE, din raionul Strehaia, regiunea Oltenia:

întrebă dacă pot fi planificate orele la clasele V-VII, dimineața și cele de la clasele I-IV după amiaza.

Potrivit prevederilor articolului 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a școlilor de cultură generală, la școlile unde învățământul de zi se desfășoară în două serii, clasele I-IV funcționează de regulă dimineață.

În cazuri cu totul excepționale secțiile de învățământ și cultură regionale au dreptul să facă unele schimbări, după o atență verificare a situației.

Cazul sesizat în scrisoarea d-voastră nu poate constitui o excepție, neavând motive temeinice. Problema bugetului ce se aduce ca argument principal în susținerea propunerii, nu se schimbă cu nimic în situația când s-ar admite funcționarea claselor V-VII de dimineață.

După examenele de grad

(Urmare din pag. 1-a)

procedeele folosite și n-au avut la bază un plan logic.

Cele mai multe dintre lipsurile lucrărilor personale izvorăsc din insuficienta documentare a candidaților, din conspectarea insuficientă a bibliografiei, din lipsa de obișnuință a cadrelor didactice de a elabora lucrări cu caracter științific și din necunoașterea metodelor de cercetare a experienței didactice și a etapelor elaborării unei astfel de lucrări. Aceste deficiențe ridică necesitatea sporirii exigențelor față de ținuta lucrărilor, cit și a unui ajutor mai eficient în elaborarea și realizarea lor la un nivel științifico-metodic mai înalt.

Institutede perfecționare și secțiile de învățământ și cultură sint chemate să aducă o contribuție mai largă pe această linie. Ar fi desigur util, să se elaboreze un îndrumător privind metodele și etapele alcătuirii unei lucrări și să se prevadă o asemenea temă în programul cursurilor de pregătire.

De asemenea, ar fi necesar ca cei înscriși pentru examenele de grad II să aleagă din vreme teme lucrărilor și să trimită institutelor de perfecționare planurile conspecte și planurile de cercetare, spre a putea fi îndrumați de la început asupra modului de lucru, iar institutetele de perfecționare să organizeze discutarea pe etape a lucrărilor.

O bună pregătire au dovedit majoritatea candidaților și la celelalte probe ale examenului de grad II și, îndeosebi, la metodică specialității. S-a remarcat, de exemplu, modul temeinic în care mulți învățători au cunoscut problemele de metodică a predării limbii române, diferitele tipuri de lecții, cit și felul în care o serie de educatoare au cunoscut literatura pedagogică, psihologică și metodică prevăzută în programa de studiu individual. Au fost, de asemenea, profesori care au făcut dovada unei pregătiri deosebite, atit în privința conținutului specialității, cit și a experienței în predare.

problemelor de metodică, examenele au scos în evidență și unele lacune în special în domeniul metodicii predării gramaticii și ortografiei la clasele I-IV sau a unor elemente moderne ale specialității la matematică. Aceste lacune sint legate într-o anumită măsură și de numărul insuficient de lucrări teoretice privind metodică predării anumitor specialități. Este necesar de aceea ca Institutul de științe pedagogice și Institutetele de perfecționare a cadrelor didactice să urgenceze elaborarea de metodici și îndrumătoare metodice pentru disciplinele la care se resimte încă lipsa unor asemenea lucrări, în special pentru clasele I-VIII.

Paralel cu pregătirea metodică și de specialitate, examenele au arătat o bună pregătire a celor mai mulți dintre candidați și în domeniul științelor sociale. S-a văzut cu acest prilej, sprijinul pe care-l primesc cadrele didactice în ridicarea nivelului pregătirii lor prin învățământul ideologic. Ca urmare, mulți candidați au dat, răspunsuri bune și foarte bune, au dovedit orientare ideologică justă și siguranță în expunere, pregătire teoretică și cunoașterea justă a problemelor legate de practica construcției socialismului.

Au fost însă și candidați care s-au prezentat sub nivelul cerut, au tratat simplist și la suprafață problemele, și-au însușit mecanic cele învățate, ori au cunoscut insuficient documentele de partid recente. Se desprinde clar concluzia că ridicarea nivelului ideologic presupune înțelegerea tezelor teoretice ale marxism-leninismului în strânsă legătură cu problemele politicii partidului nostru în opera de desăvârșire a construcției socialismului, cu problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Vorbind despre pregătirea și desfășurarea examenelor de grad II, nu poate fi trecut cu vederea nici rolul ce revine inspecției speciale în aprecierea pregătirii candidaților. Aceasta are scopul să constate și să aprecie-

dică a candidaților, activitatea lor la clasă și contribuția la îndeplinirea sarcinilor mari ale școlii, activitatea lor cultural-obștească.

Modul de efectuare a inspecțiilor speciale s-a îmbunătățit față de sesiunea anterioară, iar exigența și obiectivitatea în aprecierea rezultatelor au sporit. Cu toate acestea, comisiile de examene au constatat uneori un decalaj între aprecierile date la unele inspecții speciale și calificativele obținute de candidații în cauză la probele de examene. Au fost, de pildă, unii candidați care au obținut la inspecțiile speciale note foarte bune, în timp ce la probele de examen au obținut doar rezultate satisfăcătoare sau chiar slabe.

Aceasta dovedește că unii inspecțiilor însărcinați cu efectuarea inspecțiilor speciale nu dovedesc în toate cazurile suficientă exigență și obiectivitate în notarea celor inspecțiați, iar uneori țin seama în aprecierea inspecțiilor mai mult de aspectul cantitativ al activităților desfășurate și nu de calitatea muncii.

Este de dorit ca, pe viitor, notarea inspecțiilor speciale să reflecte în mod real nivelul pregătirii profesionale a candidaților și activitatea lor cultural-obștească. Desfășurarea în bune condițiuni a acestei acțiuni este strins legată și de alegerea persoanelor care primesc sarcina de a efectua inspecții speciale, care pe lângă o temeinică pregătire profesională și politico-ideologică, trebuie să stăpânească bine tehnica inspecției.

Cele două sesiuni de examene au mai arătat totodată, că secțiile de învățământ și cultură trebuie să trateze cu mai multă atenție cererile cadrelor didactice care solicită înscrierea la gradul II, să îndrumeze și să stimuleze în această privință, în primul rând, pe cei mai buni profesori, învățători și educatoare, să-i sprijine în pregătirea lor și să le creeze condiții de studiu, ținând seama că examenele de grad sint un important mijloc

Cît de sus va zbura planorul? — Întrebarea aceasta îi preocupă pe cei patru pionieri, membri ai cercului de aeromodel de la Casa

Experimentul de la clasele I-IV

— Unele constatări în școlile din Capitală —

Consfătuirea cadrelor didactice din școlile experimentale ale Capitalei a constituit un prilej de temeinică analiză a rezultatelor obținute în primul trimestru al anului școlar 1961/1962 la aceste școli, de orientare a activității viitoare în vederea îmbunătățirii muncii.

În Capitală funcționează 16 școli experimentale, câte 2 în fiecare raion, cuprinzând 115 clase experimentale, cu 4.256 elevi și 66 clase de control cu 3.185 elevi.

Experimentul se aplică în forme variate și anume:

- predarea pe obiecte de către profesorii de specialitate la clasele I-IV (Școlile nr. 111, nr. 150 și nr. 175). La Școala de 8 ani nr. 150 experimentul a fost extins la toate clasele I-IV;

- predarea pe obiecte de către profesorii de specialitate la clasele III-IV. La aceste școli, la clasele I-a — II-a doar muzica și educația fizică sînt predate de profesori de specialitate;

- predarea pe obiecte sau grupe de obiecte de către învățători.

În organizarea școlilor experimentale una din problemele organizatorice de bază, care a stat în fața Secției de învățămînt a sfatului popular al Capitalei și a secțiilor raionale a fost încadrarea școlilor experimentale cu profesori și învățători corespunzători.

Discuțiile din consfătuire au scos în evidență interesul cu care cadrele didactice și părinții au primit noul sistem de predare.

La începutul anului școlar, unele cadre didactice și unii părinți și-au exprimat rezerve față de noul sistem de predare. Din discuțiile purtate în consfătuire a reieșit că aceștia au început să se convingă pe parcurs că noul sistem asigură copiilor o pregătire multilaterală.

Discuții vii s-au purtat în problema aplicării experimentului

de la clasa I. Opinia majorității participanților la discuții a fost că predarea pe obiecte de către profesori de specialitate se poate realiza cu succes de la clasa I. Această părere a fost susținută de faptul că s-a constatat o perioadă mai scurtă de acomodare la clasa I decît la clasa a III-a, iar rezultatele obținute la învățatură la toate clasele I experimentale sînt mai bune decît cele de la clasele de control. S-a arătat că la elevii din clasele I experimentale se formează mai ușor deprinderi de activitate independentă decît la cei din clasele de control unde acestea se formează mai lent.

În discuții s-a apreciat că noul sistem de predare asigură o creștere a conținutului științific al învățămîntului și aplicarea unei game mai variate de metode și procedee, determinată de posibilitățile mai largi de pregătire a fiecărei ore pe care le are specialistul. De asemenea, învățătorii care predau pe specialități au arătat că s-au putut pregăti mai temeinic și au obținut rezultate mai bune, deoarece au avut mai mult timp la dispoziție, iar eforturile s-au concentrat în mai puține direcții.

S-a arătat de asemenea că noul sistem de predare asigură o apreciere diferențiată și mai aproape de realitate a muncii elevilor. Chiar învățătorii care predau pe specialități au arătat că înainte aveau tendința de a plafona notele orientîndu-se după romînă și matematică și că în noile condiții această tendință nu se mai manifestă.

S-a stabilit de asemenea că din punct de vedere educativ acest sistem favorizează o dezvoltare multilaterală a elevilor și o influență mai complexă venită de la mai mulți educatori, care se completează reciproc în condițiile realizării unor cerințe unice.

fel cu clasele de control. La Școala de 8 ani nr. 50 clasele a III-a experimentale au un procent mediu de 90 la sută, iar cele de control 89 la sută. La alte școli, ca de pildă la Școala de 8 ani nr. 95, procentul de promovabilitate la clasele a III-a și a IV-a experimentale este de 91 la sută, în timp ce la clasele de control 94 la sută. În Școala de 8 ani nr. 171 procentul la clasele experimentale este de 80 la sută, pe cînd la clasele de control 87 la sută. Din analiza de mai sus reiese că acolo unde a existat o preocupare mai pronunțată pentru îndrumarea metodică a profesorilor, rezultatele au fost mai bune, asemănătoare aceloră din școlile experimentale din anul trecut. Această situație întărește părerea că predarea pe obiecte de către profesori de specialitate duce la ridicarea nivelului de pregătire al elevilor.

Faptul că, în unele cazuri clasele de control au obținut procentaje mai ridicate la promovabilitate față de clasele experimentale, se datorește și aplicării neunitare a sistemului de notare.

Cu toate că sub raportul pro-

centajelor unele clase experimentale sînt depășite de cele de control, sub raportul calității cunoștințelor și a ritmului de creștere al nivelului de pregătire, clasele experimentale sînt superioare celor de control. Astfel la Școala de 8 ani nr. 39, la un sondaj efectuat în decembrie, procentajul elevilor cu note bune și foarte bune a crescut față de sondajul din septembrie cu 30 la sută, în timp ce la clasele de control numai cu 10 la sută.

La școlile unde predarea obiectelor se face de către învățători încadrați fie la specialitate, fie la un grup de specialități rezultatele la învățatură sînt în general mai bune la clasele experimentale decît la clasele de control.

Această situație se explică prin micșorarea numărului de obiecte predate de învățător, față de învățătorii de la clasele de control, care predau toate obiectele la o singură clasă. În aceste condiții, învățătorul de la clasele experimentale se poate pregăti mai temeinic în specialitatea pe care o predă, folosind totodată metodele și procedeele cele mai

eficiente. Învățătorii de la clasele experimentale au început să aprecieze mai aproape de realitate cunoștințele elevilor, fără a fi influențați de pregătirea acestora la alte obiecte. Această situație arată că există posibilitatea reală a folosirii învățătorilor în predarea pe specialități.

Din analiza situației la învățatură pe trimestrul I, cu toate greutățile întâmpinate, se constată un progres simțitor în ceea ce privește calitatea cunoștințelor elevilor. Rezultatele bune au fost obținute datorită unei munci calitative superioare, pe care cadrele didactice au depus-o în această perioadă. Învățătorii și profesorii care predau pe specialități reușesc în mai mare măsură să asigure un conținut științific corespunzător lecțiilor, o mai bună orientare ideologică politică, o aplicare mai justă a sistemului de notare, deosebit de studiul metodicilor, al publicațiilor pedagogice, al materialului de specialitate, al presei în general, a fost o preocupare permanentă a cadrelor didactice, care predau la clasele experimentale.

Aspecte ale activității educative

influențarea educativă. Nu toți diriginții au reușit să realizeze unitatea de cerințe a colectivului didactic, fapt care explică problemele pe care le mai ridică disciplina în unele școli experimentale.

★

Analizînd rezultatele muncii în primul trimestru consfătuirea a stabilit o serie de măsuri ce trebuie luate în perioada următoare, măsuri menite să asigure o creștere calitativă a procesului instructiv-educativ și a muncii de cercetare.

O atenție deosebită se va acorda îmbunătățirii muncii cercurilor pedagogice, care vor trebui să rezolve cu și mai multă competență problemele ridicate de munca pedagogică. În acest sens se va pune un accent deosebit pe organizarea unor lecții deschise, cum de altfel au și fost organizate la muzică și educație fizică.

Îndrumarea muncii diriginților va constitui de asemenea o preocupare importantă. În acest sens au fost organizate consfătuiri pe grupe de școli, consfătuiri în care au fost analizate planurile calendaristice ale diriginților. De asemenea, s-au dat unele indicații privitoare la caietele de observații. Se află în curs de pregătire o consfătuire pe Capitală a diriginților, consfătuire în care vor fi analizate aspecte ale muncii educative la clasele experimentale.

Secțiile de învățămînt, ajutate

de comisiile de cercetare a experimentului au prevăzut în planul de măsuri inspectarea în trimestrul al II-lea și al III-lea a tuturor școlilor experimentale. Aceste inspecții, care se desfășoară pe baza unei tematici axate pe specificul experimentului, au ca scop asigurarea unui sprijin multilateral și eficace acordat cadrelor care predau la școlile experimentale. Documentele ce se vor încheia la sfîrșitul fiecărei inspecții vor fi valorificate în cadrul muncii de cercetare.

Se va dezvolta schimbul de experiență, pe linia muncii de cercetare. Astfel în luna februarie va avea loc un schimb de experiență între comisiile raionale; cu tema: „Metode și procedee folosite de comisia raională în munca de urmărire și studiere a experimentului”. Această temă va fi dezbătută pe baza unui referat prezentat de responsabilul Comisiei raionale 1 Mai.

Analiza rezultatelor obținute în primul trimestru, discuțiile vii și interesante din consfătuire au constituit prilejul unui bogat schimb de experiență și de păreri, în urma căruia ne vom putea îmbogăți activitatea în trimestrul al II-lea și al III-lea.

Prof. G. SIMIONESCU
inspector metodist la Secția de învățămînt a Capitalei

Prof. D. FELDMAN
și prof. T. OPRÎȘ

Cu privire la munca instructivă

Pentru a avea o bază de comparație în analiza situației la învățatură la sfîrșitul trimestrului și pentru a putea ajunge la unele concluzii, s-a urmărit în școlile experimentale nivelul de cunoștințe al elevilor la diferite materii încă de la începutul anului. Aceasta s-a realizat prin lucrările de sondaj la romînă și matematică, ca și prin cercetarea gradului de pregătire la celelalte discipline.

La școlile unde predarea se face de către profesori de specialitate la toate obiectele, începînd cu clasa I-a, rezultatele obținute de elevii claselor I-a, cuprinse în experiment, sînt foarte bune, procentul de promovabilitate în medie fiind de 95 la sută. Aceasta se explică prin faptul că elevii s-au acomodat foarte ușor și într-un timp scurt cu acest sistem, nefiind obișnuiți cu altă formă de predare. În același timp profesorii de specialitate străduindu-se să-și însușească metoda predării la clasele I-IV, au reușit să asigure accesibilitatea cunoștințelor în raport cu particularitățile de vîrstă, iar învățătorii care predau pe specialități, concentrîndu-se doar asupra unui obiect, și-au putut îmbunătăți munca personală prin pregătirea mai atentă a lecțiilor și a materialului didactic. Acest fapt a fost subliniat de multe cadre didactice, care au luat cuvîntul în cadrul consfătuirii din ianuarie 1962.

La clasele a II-a, cu unele excepții (Școala nr. 150) situația este ceva mai slabă față de clasa I-a (media de promovabilitate 91 la sută) și față de clasele paralele de control (92 la sută), deoarece trecerea de la munca cu un învățător la aceea cu mai mulți profesori a însemnat pentru elevi o oarecare greutate. Remarcăm însă în general, că nivelul claselor experimentale este calitativ superior față de acela al claselor de control.

În general situația claselor a III-a experimentale (procent mediu 91 la sută) este mai bună decît aceea a claselor de control

(procent mediu 89 la sută). Trebuie arătat că la clasele la care muzica și educația fizică au fost predate încă de anul trecut de către specialiști, rezultatele au fost mai bune, elevii acomodîndu-se mai ușor forme de predare cu profesori la toate obiectele.

La clasele a IV-a cuprinse în experiment încă din anul trecut s-au obținut cele mai bune rezultate. Astfel la Școala de 8 ani nr. 150 procentul de promovabilitate este de 99,18 la sută, la Școala de 8 ani nr. 111 procentul este de 92 la sută față de clasele de control, care au 89 la sută, iar la Școala de 8 ani nr. 175 clasa experimentală are un procent de 85 la sută față de 80 la sută la clasele de control.

La aceste școli experimentul este urmărit în continuare și la clasele a V-a, pentru elevii care au fost anul trecut în clasa a IV-a experimentală. La clasa a V-a situația se prezintă astfel la sfîrșitul primului trimestru: la Școala de 8 ani nr. 150 procentul de promovabilitate este de 90 la sută, la Școala de 8 ani nr. 175 este de 90,91 la sută, iar la Școala de 8 ani nr. 111 de 89 la sută. La Școala de 8 ani nr. 111, actuala clasă a V-a experimentală, care a fost mai slabă în clasa a IV-a, reușește în acest an să se situeze pe un loc fruntaș față de celelalte clase a V-a, care au procente de 66 la sută, 68 la sută, 70 la sută. În timp ce clasa de control, o clasă foarte bună, scade ca nivel față de anul trecut, clasa a V-a (experimentală) crește în aceeași perioadă.

La școlile unde predarea se face de către profesori de specialitate la clasele a III-a și a IV-a, situația se prezintă cu aspecte variate. Dacă școlile care au fost analizate pînă acum aveau o experiență din anul trecut, școlile incluse în această variantă a experimentului și-au început activitatea abia în acest an. Datorită acestui fapt, au existat unele greutăți inerente. De exemplu la Școala de 8 ani nr. 5 clasele experimentale au un procent de promovabilitate de 96 la sută la

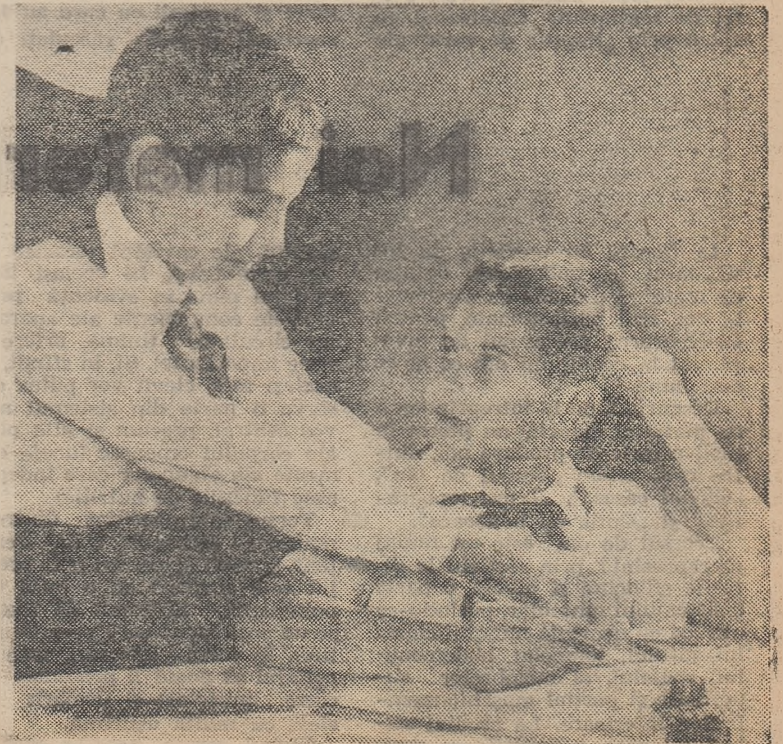
clasa I. Opinia majorității participanților la discuții a fost că predarea pe obiecte de către profesori de specialitate se poate realiza cu succes de la clasa I. Această părere a fost susținută de faptul că s-a constatat o perioadă mai scurtă de acomodare la clasa I decît la clasa a III-a, iar rezultatele obținute la învățatură la toate clasele I experimentale sînt mai bune decît cele de la clasele de control. S-a arătat că la elevii din clasele I experimentale se formează mai ușor deprinderi de activitate independentă decît la cei din clasele de control unde acestea se formează mai lent.

În orele de dirigenție s-au ales cu deosebită atenție o serie de teme legate de formarea unor trăsături morale, tipice pentru omul nou, și a unor deprinderi de comportare civilizată, cum ar fi: „al meu, al nostru”, „nu te grăbi cu vorba ci cu fapta”, „cine-și recunoaște greșelile, se îndreaptă”, „cum ne comportăm în vizită la un coleg”, „mi-e dragă clasa mea”, „să dăm și a casă o mîină de ajutor”, „cărțile și caietele mele”, „ai învățat tu, ajută-l și pe colegul tău” etc.

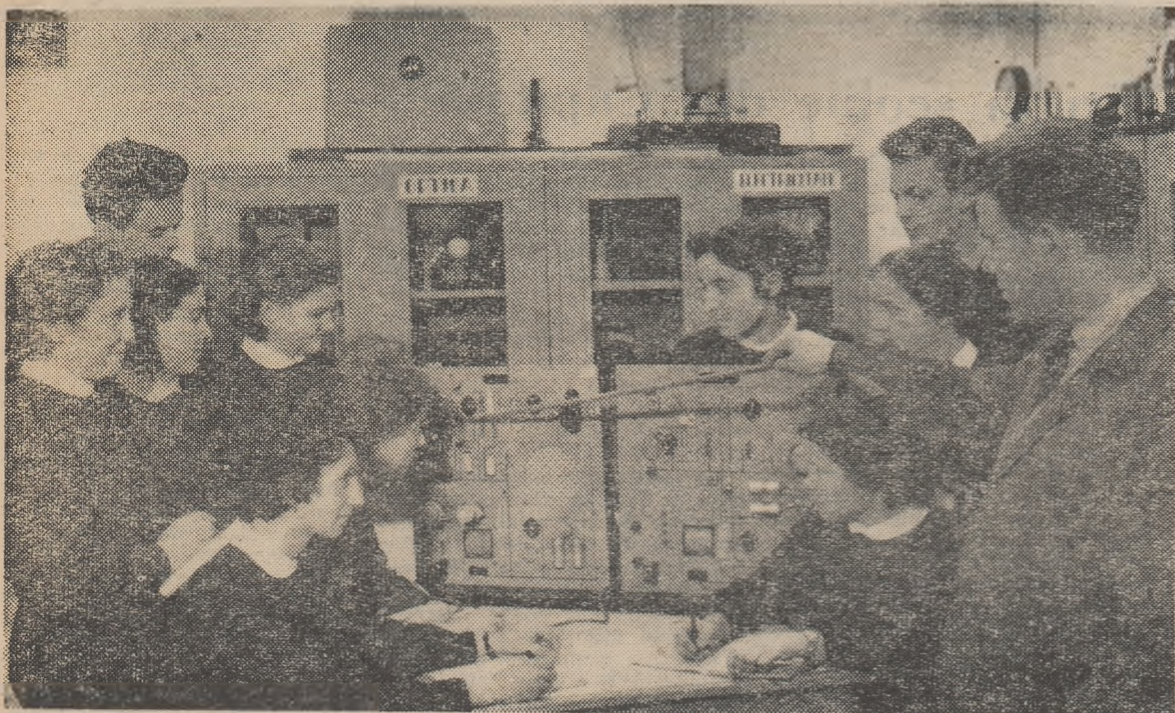
S-a căutat ca aceste ore educative să aibă un caracter aplicativ. Astfel tema „Regulile de circulație” la clasa a II-a „B” de la Școala medie nr. 24 s-a desfășurat în 2 ore. În prima oră s-au explicat regulile de circulație, la nivelul copiilor, folosindu-se un bogat material ilustrativ, iar la a doua oră s-a făcut o aplicație pe teren, urmărindu-se circulația în sens unic. Traversarea străzilor la intersecții, precum și respectarea indicațiilor de circulație.

Din analiza orelor educative și din discuțiile cu diriginții a rezultat că la clasa I-IV, cele mai potrivite metode pentru desfășurarea acestor ore sînt: povestirea, discuția unei lecturi sau a unor spectacole etc. Proiecțiile de difilme, materialul belectristic adecvat vîrstei și audiția înregistrărilor pe plăci sau bandă de magnetofon măresc receptivitatea elevilor și accentuează efectul educativ. Rezultate slabe s-au obținut acolo unde s-a practicat moralizarea excesivă.

Munca diriginților a întâmpinat unele greutăți, în primul rînd datorită lipsei unui material îndrumător. De aceea cu toată acțiunea de îndrumare a comisiilor metodice și de cercetare nu întotdeauna tematica orelor educative a fost adecvată particularităților de vîrstă și nu s-au ales cele mai potrivite căi și procedee de

Stimulați de exigența profesorilor, elevii claselor experimentale se pregătesc tot mai temeinic pentru lecții.

O experiență de electricitate în laboratorul de fizică al Școlii medii nr. 2 din Galați al cărei local a fost dat de curind în folosință.

Latura afectivă a lecției

Știe că literatura, adresându-se imaginației și simțirii, are un foarte puternic efect educativ. Pe calea imaginii artistice se ajunge mai ușor la sufletul elevilor, și mai ales al elevilor mici, care sînt deosebit de sensibili la sentimentele ce vibrează în paginile operelor literare.

Cunoscînd acest lucru, este de datoria profesorului de limba română să nu se rezume niciodată, în predarea unei lecții de literatură, la transmiterea searbădă a unor date și idei care să caracterizeze o operă sau un scriitor, ci să utilizeze mijloacele de care dispune literatura pentru a trezi de fiecare dată în rîndurile elevilor o atitudine afectivă față de conținutul cunoștințelor predate.

În lecțiile mele am acordat întotdeauna atenție acestui aspect al predării. La studiul diferitelor opere m-am străduit să-i fac pe elevi să simtă alături de mine, ură sau dragoste pentru diversele personaje înfățișate în aceste lucrări. Mi-am propus ca prezentînd conținutul unei cărți să nu mă rezum numai la a pune în evidență acele amănunte menite să-i ajute pe elevi la efectuarea unei bune analize literare, ci să mă slujesc de el pentru a cultiva în sufletul copiilor sentimente cum ar fi curajul, hotărîrea, perseverența, simțul datoriei și al răspunderii, al demnității, al cinstei și dreptății, al dragostei pentru partid, al dragostei față de patrie și de oamenii muncii etc.

Paginile de literatură sînt un nesecat izvor pentru a trezi astfel de sentimente. Călătorind cu elevii prin „Noaptea de vară” ale

satelor noastre sau prin „lanuri mari de aur” cu feciori și fete mîndre, prin „Ardealul” descris de Bălcescu, poposind în codrii eminescieni cu „văzduhul tîmîiet”, sau prin pădurile pline de taine sadoveniene, reinviind cu ajutorul lecturii unor fagmente din operele studiate minunatele plaiuri ale patriei, am avut prilejul să trezesc în sufletul elevilor mei mîndria și dragostea pentru frumusețile și bogățiile noastre.

Poezii ca „Scrisoarea a III-a”, „Pașa Hasan”, „Eroii de la Plevna”, i-au făcut pe elevi să revadă, ca într-un film, cu sentimentul unei intense trăiri, trecutul zbuciumat al poporului nostru, lupta lui eroică pentru libertate socială și independență națională, i-a făcut să privească cu ură și dispreț falsul patriotism al claselor exploatoare, să iubească și să admire mai mult patriotismul adevărat și fierbinte al celor ce muncesc, al celor ce au apărut cu sîngele lor pămîntul străbun.

Opere literare ca „Împărat și proletar”, „Doina”, „Uzina vie”, „Socoteala”, mi-au oferit prilejul să trezesc în sufletul copiilor o caldă simpatie pentru cei ce au suferit veacuri de-a rîndul celei mai mari nedreptăți sociale și o ură puternică împotriva asupritorilor, a aceluia care „și-au bătut joc de țară, de străbuni, de obicei”.

Nu voi uita impresia puternică pe care a avut-o asupra elevilor fragmentul „Să nu uiți, Darie!”. După relatarea dramatică a evenimentelor cuprinse în acest text, elevii aveau parcă în față acea zguduitoare viziune a sălbăticiiei și cruzimii cu care au fost reprimăți țărani răsculați din

satul Secara, criminala asasinare a bătrînilor, femeilor și copiilor nevinovați. În glasul lui Uțupăr ei au simțit întreaga răzvrătire a maselor țărănești. — O să-ți vie rîndul, colonele, să plătești sîngele nostru cu sîngele tău și al neamului tău de ciocoi. Toți ciocoi o să plătească. Cuvintele acestea au răsunat în sufletele elevilor ca un avertisment dat exploatorilor, iar indemnul „Să nu uiți, Darie!”, a răsunat în inima lor astfel: „Să ții-neți min-te, copii!”.

Alte texte mi-au ajutat să cultiv în rîndul elevilor sentimente de dragoste și devotament pentru partidul nostru, să-i fac să vadă în el „lumina, mîndria, conștiința mărețelor vremuri de azi”, chezașia victoriei idealurilor noastre celor mai scumpe.

Lecțiile de literatură m-au ajutat să le înfățișez elevilor minunatele realizări obținute în domeniul construcției socialiste, fapte care oglindesc patriotismul fierbinte al muncitorilor din fabrici și de pe ogoare, munca lor eroică pusă în slujba poporului.

Sînt încredințată că, dacă strădaniile cadrelor didactice din școala noastră pentru educarea elevilor, pentru formarea unei anumite conduite, pentru dezvoltarea unei anumite opinii în rîndurile lor au înregistrat în ultimul timp rezultate vizibile, la dobîndirea lor a contribuit într-o bună măsură și modul în care noi am încercat să formăm anumite sentimente și convingeri, folosind resursele educative ale lecțiilor de literatură, latura lor emoțională.

Prof. ANGELA BUHĂESCU
Școala de 8 ani
din Ocna Sibiului

Noi materiale didactice

În fiecare an unitățile de învățămînt își îmbogățesc dotarea de material didactic cu sortimente noi, mai perfecționate, pentru desfășurarea procesului de învățămînt în condițiuni din ce în ce mai bune.

De curind, de la întreprinderea de material didactic au plecat în școli o serie de produse noi, dintre care cităm „Torsul de om”, „Globul ceresc”, „Trusa topografică” și „Cutia cu bețișoare”.

„Torsul de om” este un model ce reprezintă, prin secțiuni la diferite adîncimi și nivele, o parte a sistemului muscular, putîndu-se urmări cu ușurință mușchii capului, gîtului, toracelui, abdomenului, spatelui, al membrilor superioare și parțial mușchii membrilor inferioare. La studiul sistemului osos, profesorul are posibilitatea să arate elevilor, pe acest model, o parte din oasele craniului, ale scheletului trun-

chiului, ale cavității toracice și ale membrilor. În același timp modelul pune în evidență principalele componente ale aparatului circulator (inima, artere și vene importante). Și, în sfîrșit, pe același tors, elevii vor putea observa o parte din sistemul nervos central, precum și alte părți ale corpului omnesc (unele elemente ale organelor care îndeplinesc funcțiile de nutriție).

Torsul este executat dintr-un material incasabil, ușor, rezistent, lavabil și pentru a fi protejat este acoperit cu o husă din polietilenă. Sistemul de fixare, pe un postament care permite rotirea în jurul verticalei, face ca modelul să poată fi prezentat de către profesori și urmărit de elevi cu multă ușurință.

Globul ceresc, necesar școlilor medii, a fost realizat după un prototip care a fost premiat la concursul de material didactic

din anul 1959. Pe un schelet metalic, care reprezintă coordonatele cerești, sînt fixate principalele constelații din emisfera nordică și sudică.

Stelele fiecărei constelații sînt reprezentate prin discuri diferite, în funcție de mărimea lor. De pildă, stelele de mărime 1, 2, 3 și 4 sînt reprezentate prin discuri din ce în ce mai mici, iar stelele de mărimea 0 printr-un poligon stelat. În același timp, stelele au fost reprezentate prin patru culori, în funcție de vîrsta lor (albastru, roșu, bronz auriu și argintiu). Stelele constelațiilor au fost legate prin linii drepte, respectîndu-se în acest fel forma constelației respective. În centrul globului ceresc este montat globul terestru în jurul căruia se poate învîrți planul matematic. De coordonate este prinsă și traiectoria aparentă a soarelui pe care s-a montat un disc —

Preocupări pentru îndrumarea muncii directorilor

Calitatea muncii dintr-o școală depinde în mare măsură de felul cum directorul știe să organizeze, să îndrume și să controleze activitatea complexă a întregului colectiv didactic. Tocmai de aceea secția de învățămînt și cultură a Sfatului popular al orașului Brașov acordă o deosebită atenție îndrumării muncii desfășurate de directori.

Pentru perfecționarea profesională a directorilor, pentru pregătirea lor în vederea desfășurării unei substanțiale muncii de îndrumare și control, secția de învățămînt și cultură a orașului Brașov organizează în fiecare an un ciclu de ședințe în cadrul cărora se dezbate diverse probleme și aspecte privind activitatea de conducere a școlilor. Astfel, la Școala medie nr. 4 a avut loc o ședință în care s-a discutat despre felul cum s-a preocupat conducerea școlii pentru buna desfășurare a lucrărilor de început de an școlar, despre organizarea și planificarea muncii în școală. Referatul prezentat pe această temă de către directorul Școlii medii nr. 4 a fost urmat de discuții și de consultarea documentelor școlare. Aceasta a fost o ședință plină de învățămînt. Alături de realizările obținute de școala respectivă în ceea ce privește organizarea muncii s-au constatat și unele manifestări de formalism determinat de o slabă înțelegere a însemnătății pe care o are buna întocmire a planului general anual de muncă al școlii.

În ședința următoare cu tema „Cum se pregătește directorul pentru asistențe, cum își alege obiectivele și după ce criterii se conduce în analiza lecțiilor”, care a avut loc la Școala medie nr. 1 și a fost însoțită de analiza a două lecții (una de chimie și una de dirigenție), s-au desprins de asemenea învățămînt prețioase, s-au putut vedea care sînt cele mai bune metode și procedee pentru ca munca desfășurată de către director pe această linie să dea rezultatele așteptate. La fel de utile au fost și ședința în care s-au discutat tema „Rolul directorului în organizarea și conducerea consiliilor pedagogice din școală”, ținută la Școala medie nr. 3 și urmată de o analiză a muncii pe primul trimestru în consiliul pedagogic, consfătuirea pe tema „Îndrumarea colaborării cadrelor didactice cu organizațiile de tineret din școală”, ținută la Școala de 8 ani nr. 6, după care cadrele didactice au asistat la o ședință de detașament. Au mai fost organizate ședințe în care s-au analizat „Rolul directorului în organizarea și îndrumarea muncii desfășurate pentru educația comunistă a elevilor” (la Școala de 8 ani nr. 4), „Rolul directorului în organizarea și desfășurarea muncii metodice din școală” (la Școala medie nr. 5), „Organizarea, îndrumarea

și controlarea activității obștești, social-culturale a cadrelor didactice” (la Școala de 8 ani nr. 19).

Bine organizate, tratînd probleme centrale, planificate din vreme, aceste ședințe au constituit un ajutor real pentru directorii de școli, le-a dat posibilitatea să vadă ce au făcut pentru a înlătura lacunele din propria lor activitate, pentru a îmbunătăți munca din propriile lor școli.

Avînd în vedere rezultatele bune pe care le-a dat acest ciclu de ședințe cu directorii, secția de învățămînt și cultură a orașului Brașov a continuat activitatea desfășurată în această direcție trecînd în planificarea ședințelor noi teme legate de cele mai actuale probleme ale muncii școlare.

Amintim dintre acestea temele: „Metode și procedee folosite de către directorul școlii pentru încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani și trecerea la învățămîntul de 8 ani”, „Ce măsuri am luat și cum urmăresc respectarea instrucțiunilor privind evitarea supraîncărcării elevilor și combaterea rămînenii în urmă la învățătură”, „Stilul de muncă al directorului în activitatea de îndrumare și control”, „Cum mă ocup de îndrumarea, organizarea și controlul experimentului privind predarea cu profesori specialiști la clasele I—IV”, „Cum au muncit directorii școlilor serale în primul semestru pentru ridicarea calității învățămîntului”.

Insoțite de acțiuni cu caracter practic, aplicativ, de asistențe la lecții, la consilii pedagogice etc. aceste ședințe organizate de secția de învățămînt și cultură a orașului Brașov, constituie un important mijloc de ridicare a calității muncii directorilor.

CLARA VARY
inspector la secția de învățămînt și cultură a orașului Brașov

Observații privind un manual de geografie

Noul manual de geografie pentru clasa a V-a, pe lângă părți pozitive, are și unele lipsuri din cauza cărora se întîmpină greutăți în predare și anume:

Hărțile din manual nu sînt în concordanță cu textul lecțiilor. De exemplu la lecția „Apele Europei” în text se amintesc apele: Dvina, Peciora, lacurile Genova, Constanța, Ohrida și Prespa care pe harta din manual nu sînt trecute. La fel nu sînt notați pe harta din manual curenții oceanici amintiți în text.

În ce privește înfățișarea reliefului, pe harta fizică a Europei din manual nu este trecută nici o cîmpie din cele amintite în text. În afară de aceasta, dacă hărțile fizice ale Europei și Asiei ar fi fost colorate, ar fi fost mai intuitive și mai de efect.

Pentru predarea materiei, pe lângă hărțile existente în manual, mai sînt necesare hărțile politice ale Europei și Asiei. Faptul că în carte la fiecare țară studiată se arată și așezarea ei în cadrul continentului nu suplinește lipsa unei hărți politice a continentului studiat, care să prezinte statele în corelație și în aspectul lor de ansamblu. Lipsa aceasta iese și mai mult la iveală dacă ne gîndim că unele exerciții recapitulative cuprinse în manual (de exemplu, lucrarea practică de la pagina 61 — „copiați conturul Asiei”, „colorați cu roșu țările socialiste”) pretind elevilor să lucreze cu harta politică a continentului care nu există în manual.

Pentru formarea noțiunii de continent ar fi necesară și o hartă a lumii.

Dorim ca prin aceste observații să contribuim la îmbunătățirea manualului ce va fi reeditat.

M. ADLER
și
C. BURĂ

Prof. GHEORGHE BREHARU

Cercul pedagogic de cunoștințe agricole

Începând cu anul școlar 1961-62 în raionul Curtea de Argeș a luat ființă cercul pedagogic de cunoștințe agricole, în fața căruia s-a pus, ca principală cerință, desfășurarea unei activități susținute pentru îmbunătățirea continuă a procesului de predare a acestei discipline în lumina sarcinilor actuale și de perspectivă ale producției agricole.

Cercul și-a început activitatea prin prezentarea amplă a programei și a manualelor de „Cunoștințe agricole” și studierea posibilităților de adaptare a acestora la condițiile locale. Pentru ca membrii cercului să studieze problemele teoretice și să poată efectua în cele mai bune condiții lucrările practice, sediul cercului a fost fixat la Centrul școlar agricol din orașul Curtea de Argeș. Ca membri ai cercului au fost cooptați și profesorii-ingenieri ai Centrului școlar agricol care țin lecții deschise, conferințe și efectuează demonstrații pe terenul de cultură și la ferma școlii.

În una din ședințele cercului s-a făcut prezentarea noilor tipuri de material didactic realizate pentru predarea cunoștințelor agricole. În altă ședință s-a ținut o lecție deschisă despre „Clasificarea buruienilor”. Folosind timpul bun până la venirea frigului a fost organizată o deplasare în comuna Băicușești, unde s-a ținut o lecție practică pe terenul școlar cu tema „Desfundarea solului cu casmau” și un referat intitulat „Metodele pentru refacerea structurii solului”. În cadrul cercului s-au studiat probleme legate de condițiile pedo-climatice și probleme de economie locală. S-a inițiat efectuarea unei lucrări cu caracter monografic intitulată „Dezvoltarea economică a raionului Curtea de Argeș”, care va fi gata până la 1 aprilie a.c. Ea va fi folosită și de organele raionale agricole pentru documentare.

Ținând seama de faptul că aprofundarea cunoștințelor de specialitate determină calitatea și nivelul lecțiilor, s-a recomandat

membrilor pentru studii individuale următoarele lucrări: „Probleme noi privind îngrășarea cu microelemente în agricultură”, „Îndrumător pentru lucrări practice”, „Experiența școlilor din Dobrogea în organizarea lucrărilor practice agricole”, revista „Natura” ș.a.

Organizarea terenului școlar este una dintre problemele centrale care frământă pe membrii cercului. Pe această linie s-au purtat discuții despre organizarea muncii pe terenul școlar și s-a luat legătură cu secția de învățământ și cultură pentru a interveni ca toate școlile din raion să aibă terenuri corespunzătoare în imediata apropiere a școlii. Aceste terenuri trebuie să devină, prin nivelul la care se efectuează lucrările, adevărate laboratoare model. O dată cu realizarea acestei cerințe vom trece la organizarea unor concursuri între școli cu diferite teme de specialitate.

În planul cercului mai figurează probleme în legătură cu dezvoltarea pomiculturii. La una din ședințe se va ține cu membrii cercului o lecție de tehnica altoirii. În cadrul fermei și gospodăriei didactice a Centrului școlar agricol, membrii cercului vor asista la demonstrații de stropire a pomilor, se vor efectua lucrări de tăiere a coroanei etc.

Când timpul se va încălzi membrii cercului se vor deplasa în comuna Domnești, unde vor vizita gospodăria agricolă de stat, urmărind rezultatele obținute în muncile agricole. O altă ieșire pe teren va fi în comuna Albești, unde se va ține o lecție deschisă și se vor vizita renumitele culturi de căpșuni ale gospodăriei colective și ale școlii.

Prin toate aceste acțiuni activitatea noului cerc va contribui la îmbogățirea bagajului de cunoștințe teoretice și practice al profesorilor, ridicând calitatea lecțiilor predate.

Prof. LUCĂ I. IONESCU
Școala medie nr. 2
comuna Domnești

Un grup de elevi ai Școlii medii „D. Cantemir”, ascultând explicațiile strungarului fruntaș Ion Dobre, în timpul unei ore de practică în Atelierele Centrale I.T.B.

O valorificare mai largă a activității practice

Rezultatele obținute în munca instructiv-educativă de către școlile care experimentează instruirea în producție edifică tot mai convingător asupra valorii și utilității pe care o are pentru învățământul din țara noastră legătura directă, nemijlocită dintre școală și producție. Complexitatea problemelor pe care le ridică realizarea acestei legături cere din partea cadrelor didactice, a conducătorilor de școli maximum de atenție și receptivitate, oglindite creator în organizarea întregului proces instructiv-educativ.

Într-unul din numerele anterioare se relatau câteva aspecte desprinse, în această direcție, de o brigadă centrală care a cercetat activitatea Școlii medii din Bicaz, subliniind îndeosebi realizările obținute de profesorii școlii în legarea predării diferitelor discipline de sarcinile concrete ale construcției socialiste și modul cum se oglindește în conștiința elevilor respectivi munca în uzină. O preocupare tot atât de mare pentru ca profesorii să lege predarea de munca în fabrică a manifestat-o și conducerea Școlii medii nr. 1 din orașul Bacău. Profesori ca G. Agapescu, S. Fischer, A. Ceaușu, Ana Ștefănescu, Gheorghe Pîslaru, Marieta Mantel, I. Oceaș și alții folosesc cu îndeminare pedagogică fiecare lecție, care, bineînțeles se pretează la aceasta, pentru a lega cunoștințele teoretice de utilizarea lor în producție, pornind de la munca sau operațiile pe care le execută elevii în timpul practicii în producție.

La această școală însă nu s-a acordat aceeași atenție valorificării educative a practicii în producție. Evident faptul că elevii lucrează direct la strung sau la un război de țesut (ca în cazul de față), înseamnă mult pentru educarea lor în spiritul dragostei față de muncă și pentru deprinderea de a folosi în viață cunoștințele teoretice obținute la diferite discipline. A rezuma valorificarea practicii în producție numai la aceasta înseamnă însă să pierdem din vedere posibilități deosebit de valoroase pentru realizarea educației comuniste în general. Ori contractul încheiat între școală și întreprinderile în care se desfășoară practica se rezumă să stipuleze obligațiile legate de asigurarea locului de muncă și a materialelor necesare. Contractul nu prevede nimic pe linia integrării mai adânci a elevilor în viața fabricii, a colectivului de muncitori, cum ar fi, de pildă: organizarea în comun a unor activități culturale și sportive, participarea elevilor la acțiunile obștești etc. Această deficiență n-a rămas fără ur-

mări. În timp ce la școala medie din Bicaz marea majoritate a elevilor s-au apropiat atât de mult de uzină, de colectivul de muncitori încât încă de pe acum s-au hotărât să lucreze în uzină după terminarea școlii, la școala medie din Bacău numărul acestora este mult mai mic. Participând și la alte activități organizate în fabrică elevii își lămuresc mai bine eforturile colective pentru îndeplinirea planului de producție, cunosc mai în adâncime abnegația cu care luptă muncitorii pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de partid în vederea necontenitei dezvoltări a industriei și economiei naționale. Toate acestea au darul să-i însuflețească și pe ei în munca pe care o desfășoară, să le cultive spiritul colectivității de muncă, să înțeleagă mai bine frumusețea muncii în producție.

Școala medie nr. 1 din Bacău a obținut rezultate foarte bune în organizarea activității care se desfășoară în săliile de lucrări practice ale școlii. Ea dispune de două săli de lucrări practice de lăcătușărie și o sală pentru lucrări practice de tâmplărie. Cele trei săli de lucrări practice sînt bine utilizate. Fiecărui elev i se asigură locul de muncă corespunzător, ceea ce înlătură eventualele pierderi de timp. În conformitate cu programa școlară, elevii învață să prelucreză lemnul și metalele, executînd operații ca tăiere, pilire, șlefuire, trasare, găurire etc., apelînd în fiecare din ele la cunoștințele teoretice de geometrie, aritmetică, fizică etc.

În ce privește influența educativă pe care o exercită activitatea în săliile de lucrări practice asupra elevilor, este semnificativ faptul că s-a îmbunătățit simțitor disciplina, a crescut spiritul de într-ajutorare al elevilor. În legătură cu aceasta menționăm inițiativa elevilor și a maiștrilor-instructori de a lucra diferite materiale cu care au înzestrat săliile de lucrări practice ale unor școli de 8 ani.

Și în sfîrșit, ultima problemă pe care o ridicăm în articolul de față privește predarea lecțiilor de tehnologie. Conducerea Școlii medii nr. 1 din Bacău s-a îngrijit ca lecțiile de tehnologie și desen tehnic să fie predate de specialiști cu practică îndelungată, ingineri din producție. Aceasta asigură un nivel științific ridicat predării tehnologiei și desenului tehnic. Lecțiile de tehnologie predate de tov. Mircea Mereacre la clasa a VIII-a „B” reușesc să-i pregătească temeinic pe elevii cu cunoștințele prevăzute în programă. Merită relevată străduința profesorului de a-și familiariza elevii cu vocabularul adecvat. El insistă asupra măsurilor pe care le ia partidul pentru dez-

voltarea industriei exemplificîndu-le cu date și cifre din documentele de partid. Lecția recapitulativă — fabricarea oțelurilor a fost ilustrată cu date privind dezvoltarea actuală a industriei producătoare de oțel și cu cifre în măsură să formeze imaginea perspectivelor acesteia la sfîrșitul șesenalului.

Predarea lecțiilor de tehnologie și desen tehnic înregistrează la școala medie din Bacău și unele deficiențe care pot și trebuie să fie înlăturate. Astfel, doi dintre profesorii care predau tehnologia și desenul tehnic, ingineri în producție, nu au cunoștințele necesare de metodică. La o lecție de desen la clasa a IX-a „A” tov. ing. Valentin Popa deși a asigurat un conținut științific corespunzător lecției sale „Intersecția a doi cilindri și intersecția unui cilindru cu un con”, a expus grăbit, nelăsînd elevilor timp suficient de gîndire, din care pricină cunoștințele predate n-au putut fi însușite în măsura așteptărilor. O parte din elevi nefiind antrenați la lecție și-au căutat diferite divertismente, urmărind desfășurarea lecției din cînd în cînd și mai mult de formă.

În lecțiile de tehnologie ținute de tov. inginer Aurică Avram intervin, dimpotrivă, pauze lungi între formularea întrebărilor și solicitarea răspunsurilor, în expunerea materialului, ceea ce scade de asemenea atenția clasei. Conducerea școlii a asistat la lecții de tehnologie și desen tehnic, și a dat unele îndrumări menite să orienteze pe profesorii respectivi în însușirea unor metode de predare mai eficiente. Credem însă că cu ajutorul pe care trebuie să-l dea școala în privința metodicii predării trebuie să meargă și mai departe. Este indicat, de pildă, ca acești tovarăși să fie antrenați în activitatea comisiilor metodice, să fie mai des asistați la lecții și, de asemenea, să fie invitați să participe la lecțiile profesorilor cu experiență îndelungată.

Activitatea școlilor care experimentează instruirea practică în producție se cuvine să stea mai mult în atenția secțiilor de învățământ și cultură și a comitetelor sindicatelor din învățământ.

Polarizînd atenția noastră în spre organizarea și desfășurarea instruirii practice în producție, preocupîndu-ne de valorificarea tuturor posibilităților instructive și educative pe care ni le oferă practica, contribuim la tot mai strînsa legare a învățămîntului de viață, la îndeplinirea uneia din cele mai importante sarcini puse de partid în fața școlii.

ION APOLZAN
membru în prezidiul Uniunii
Sindicatelor din Instituțiile de
Învățământ și Cultură

Perfecționarea profesorilor-maistri

Acordînd întreaga importanță perfecționării profesorilor-maistri care predau cunoștințele industriale cu aplicații practice în vederea ridicării nivelului tehnico-științific și metodic al pregătirii elevilor pentru munca în producție, organele de învățământ au inițiat în ultima perioadă acțiuni numeroase și variate. Astfel, alături de ridicarea nivelului de pregătire al profesorilor-maistri prin cursuri de perfecționare organizate în preajma începerii acestui an școlar de numeroase I.P.C.D.-uri, au fost intensificate în ultimul timp, cu rezultate pozitive, schimburile de experiență între școli, avînd ca obiectiv instruirea în producție și cunoașterea felului cum colaborează în acest scop factorii de răspundere din școli și întreprinderi. Eficiența acestor acțiuni s-a oglindit puternic în creșterea nivelului de predare al cunoștințelor industriale.

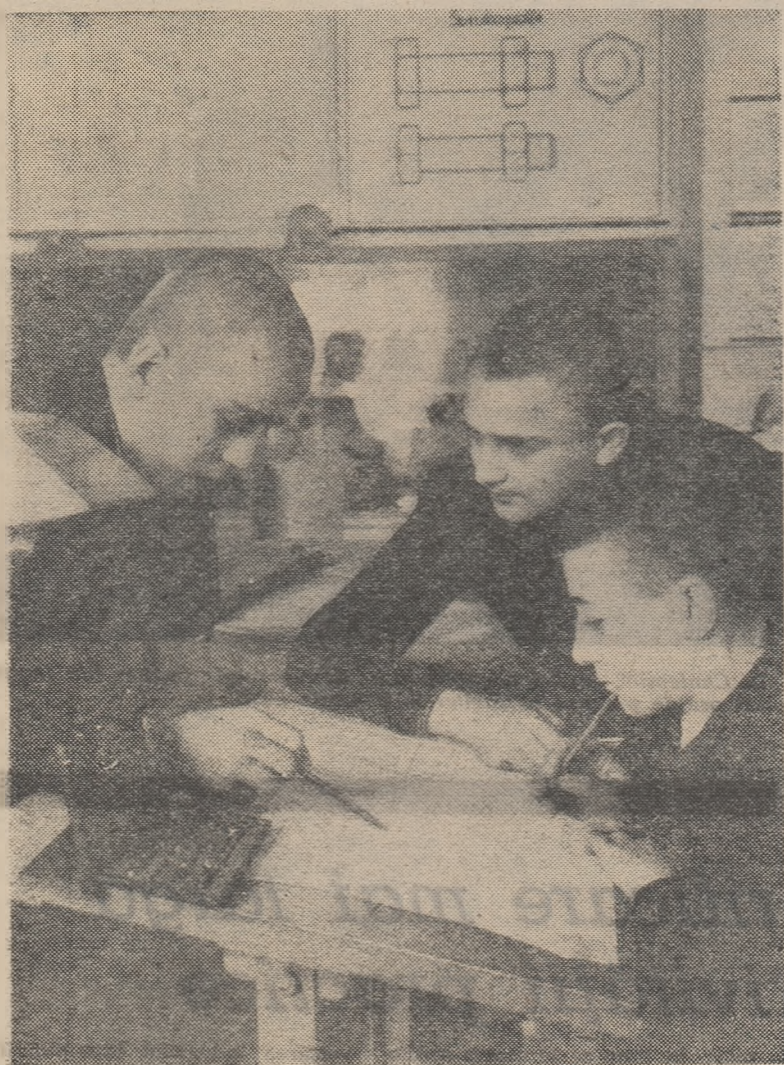
După cum ne relatează o seamă de corespondențe primite, în numeroase școli ca, de pildă, Școala medie din Codlea activitatea practică a elevilor sub conducerea profesorilor-maistri are o influență educativă deosebit de pozitivă. Majoritatea reparajilor curente ale mobilierului școlii sînt efectuate acum în săliile de lucrări practice pentru tâmplărie, iar la lecțiile de lăcătușărie au fost confecționate numeroase materiale didactice — mașini și instrumente complexe — necesare în predarea lecțiilor de fizică, chimie etc.

Un rezultat valoros al cursurilor de pregătire și al schimburilor de experiență între profesorii-maistri, efectuate în cadrul regiunii Brașov îl constituie unificarea sistemului de planificare calendaristică al disciplinelor

practice și generalizarea tipurilor de lecții celor mai eficiente.

Cu câteva luni în urmă între cercul pedagogic de lucrări practice din Sibiu și cercul pedagogic corespunzător din Mediaș a avut loc un larg schimb de experiență. Discuțiile purtate s-au referit atât la organizarea sălilor de lucrări practice și conducerea activității elevilor în întreprinderi cît și la probleme metodice — alegerea obiectelor care urmează să fie executate de elevi în timpul orelor de lucrări practice, dezvoltarea la elevi a spiritului de muncă independentă etc. Numeroase sînt efectele pozitive ale acestui schimb de experiență. În majoritatea școlilor din Sibiu, bunăoară, s-a îmbunătățit substanțial organizarea și dotarea sălilor de lucrări practice, s-au creat locuri separate de muncă pentru profesorii-maistri și au fost alese pentru practică scule și dispozitive de construcție modernă. În ședințele de lucru ale cercului pedagogic de lucrări practice se efectuează permanent recenzia cărților de specialitate recent apărute pentru a ține în curent pe profesorii-maistri cu tehnica modernă și tehnologia prelucrării diferitelor materiale. De asemenea, se acordă o deosebită atenție felului cum profesorii-maistri stăpinesc toate operațiile prevăzute în programa de lucrări practice și felului cum cunosc și aplică regulile de tehnica securității muncii etc.

Rezultatele pozitive ale acestor acțiuni subliniază importanța și necesitatea dezvoltării tot mai largi a tuturor formelor de activitate menite să ducă la perfecționarea continuă a profesorilor-maistri care predau cunoștințele industriale cu aplicații practice în producție.

Sfat între colegi după o lecție de desen tehnic la Școala profesională a Uzinelor de mașini electrice din București.

FILMUL DIDACTIC la lecțiile de tehnologie

Folosirea proiecțiilor cinematografice la lecțiile de tehnologie poate lămurii unele aspecte de funcționare a mașinilor și agregatelor, completând uneori și prezentarea construcției și funcționării unor subansamble interioare prin intuirea directă, nemijlocită.

Prin filmare lentă se pot demonstra, pe faze izolate sau în succesiune prelungită, acțiunile care se petrec rapid în realitate, ca, de pildă, acțiunile ciocanului pneumatic de nituit, interacțiunea dintre daltă și metal în momentul lovirii etc.

Prin filmare rapidă se pot lămurii procese care în realitate durează mult — fenomenul de umflare a metalului la filetarea cu tarodul și cu filiera sau sortarea prafului abraziv prin decantare.

Utilizarea trucajului cinematografic este de mare importanță în filmul didactic, cu condiția să nu falsifice adevărul. Prin trucaj devine posibilă observarea faptelor ascunse intuiției nemijlocite, directe. Astfel devine clară funcționarea unui motor în ce privește procesele termice interne, difuziunea metalelor, uscarea artificială, lipirea metalelor, îndoirea, tratamente termice, rodarea și lustruirea, hidrodinamicitatea ungerii fusului etc. De asemenea, trebuie menționate procedeele microcinematografiei și roentgencinematografiei care redau procese interne neobservabile, cum ar fi procesul de aşchiere cu unele tăietoare, procesul de rodare cu materiale abrazive, procesul de uzură, umplerea găurii cu corpul nitului în timpul nituirii la cald.

Filmul nu numai că dă o imagine viu luminată și uneori colorată a obiectului sau fenomenului permițând în cele mai bune condiții intuiția, ci lărgeste sfera cunoașterii prin mișcare și prin sunetele specifice arumitor procese tehnice și fenomene (zgomotul angrenajului, zgomotul mecanismului bielă-manivelă, alunecarea cristalelor de staniu la îndoirea lui etc.).

O deosebită importanță are filmul didactic și la însușirea operațiilor tehnologice. Astfel sînt multe dintre operațiile de bază din lăcătușărie și strungărie care nu sînt demonstrabile în sensul analitic, întîm al fenomenului. Operația de tăiere prin aşchiere bunăoară, ar putea fi mult mai bine studiată cu ajutorul unui film didactic anume turnat. În acest scop trucajul sau desenul animat vor da rezolvarea problemei. La explicarea uzurii tăişului, fără folosirea filmului didactic, acțiunea dintre aşchie și fața de degajare a penei rămîne deseori o taină pentru elevi, pentru motivul că fenomenul nu poate fi priceput în mod direct. Sînt de asemenea necesare filme care să explice tăierea fără aşchiere fie cu daltă, fie cu foarfeca, deoarece fazele de presare, strivire și deplasare par imaginare atunci cînd sînt demonstrate doar pe bază de planșe. Indreptarea barelor, tablelor, fenomenul de refluxare și întindere, modul cum lucrează virful burghiului și multe altele pot fi cu greu înțelese doar pe bază de expuneri și explicații cu ajutorul desenului și al planșelor.

Ce se întîmplă cu tija nitului în timpul nituirii, care sînt fazele elastice, elasticoplastice și plastice? Cum se desfășoară procesul intern al funcționării unui furnal sau convertizor? Cum se efectuează laminarea, matrișarea, tratamentele termice și termochimice? La toate aceste întrebări filmul ne ajută să răspundem mai clar, aduce o imagine puternică a realității în clasă, în atelierul-școală.

Lată doar cîteva fapte care trebuie să determine o orientare nouă, mai dinamică, atît în rîndul nostru, al cadrelor didactice, care să găsim mijloacele cele mai eficiente pentru utilizarea filmului la lecție, cît și din partea instituțiilor care au sarcini în producerea filmelor didactice.

Prof. CONSTANTIN BENGU

Viitorilor mecanizatori — o temeinică pregătire practică

Ritmul rapid al mecanizării agriculturii impune ca în cîteva ani să se pregătească un număr de peste 60.000 de mecanizatori agricoli pentru a conduce cele aproximativ 100.000 de tractoare fizice, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 de combine pentru recoltatul cerealelor păioase, peste 8.000 de combine de porumb, precum și celelalte mașini agricole de care va dispune țara noastră la sfîrșitul planului șesenal. În acest scop rețeaua școlilor profesionale de ucenici mecanici agricoli a fost extinsă, înființîndu-se noi unități școlare pe lîngă stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole de stat care pot asigura condiții bune de școlarizare.

Una din problemele de bază ale pregătirii mecanicilor agricoli este organizarea și desfășurarea instruirii practice, în așa fel încît acești tineri să cunoască nu numai conducerea tractorului și exploatarea mașinilor agricole, ci să-și însușească cunoștințe și deprinderi practice de lucru pentru întreținerea și repararea acestora, deci să cunoască lăcătușăria și ajustajul, să știe să execute operațiile de trasare, pilire, găurire, filetare, nituire, răzuire, lipire, forjare, tratamente termice etc. Ucenicii trebuie să-și formeze deprinderile pentru efectuarea acestor operații mai ales în anul I, sub conducerea maistrului-instructor, în atelierul-școală.

Controlul efectuat recent la școlile de mecanici agricoli din regiunea Galați a dezvăluit că în unele unități nu se sînt asigurate ucenicilor toate condițiile materiale și metodice pentru însușirea cunoștințelor și deprinderilor necesare efectuării lucrărilor de ajustaj. Astfel, în unele școli atelierelor pentru ucenicii anului I nu au fost încă bine organizate, resimțîndu-se lipsa meselor de lucru și a menhinilor, din care cauză orele prevăzute pentru instruirea practică se desfășoară aici tot sub forma unor lecții teoretice. Lipsa de organizare este mai evidentă însă la acele școli care dispun de utilajul necesar dar, datorită folosirii atelierului numai într-un singur schimb (6 ore pe zi), nu asigură tuturor ucenicilor posibilitatea să lucreze efectiv.

Datorită faptului că în majoritatea școlilor profesionale de mecanizatori cadrele didactice de specialitate predau pentru prima dată în învățămînt, există deficiențe și în organizarea și desfășurarea lecțiilor de instructor, în alegerea lucrărilor care urmează să fie executate de ucenici și întocmirea schițelor și a proceselor tehnologice.

Analiza situației existente în aceste școli demonstrează că există largi posibilități pentru îmbunătățirea substanțială a organizării și desfășurării instructorajului practic.

Astfel în vederea procurării utilajului și sculelor pentru organizarea și dotarea atelierelor, directorii școlilor de mecanizatori pot lua legătura cu școlile de meserii ce aparțin sfaturilor populare care le pot executa

cele necesare la cerere — în cazul că nu le au în stoc — așa cum de fapt s-a realizat practic în numeroase ocazii.

În școlile unde sînt organizate ateliere cu circa 20 locuri de muncă se poate efectua instruirea practică în bune condițiuni a 80 ucenici din anul I, respectiv a două clase, prin folosirea atelierului în cîte două schimburi, unul dimineața de la ora 7 la 13, iar al doilea de la orele 13,30 la 19,30.

Unele conduceri de școli se plîng că întîmpină greutăți în legătură cu existența unui disponibil redus de scule. În realitate aceste scule ar putea fi confecționate în atelierelor-școală, chiar în cadrul lecțiilor de instructoraj practic, dacă nu ar exista o defectuoasă planificarea a lucrărilor. De exemplu, în majoritatea școlilor li se dă tuturor ucenicilor să execute același obiect, (chiar și în școli unde sînt aproape 200 de ucenici în anul I) în loc să se repartizeze, așa cum este indicat, obiecte diferite pe grupe de instruire practică. Bunăoară, la o școală cu 80 de ucenici — 4 grupe în anul I — se pot da spre executare, în același timp, patru obiecte (daltă cu gura lată, echer de 90°, ciocan și compas pentru trasat). În felul acesta se va reuși într-un termen scurt completarea a 20 truse individuale.

O parte dintre maiștri-instructori caută să motiveze deficiențele privind executarea sculelor, prin lipsa oțelului de calitate. În fapt am constatat cu ocazia acestui control că, atît în S.M.T.-uri cît și în G.A.S.-uri există numeroase resurse care pot fi utilizate în scopul confecționării unor scule de calitate. Astfel, din bolțurile uzate care nu se mai folosesc la șenilele tractoarelor se pot confecționa dălți și alte scule rezistente, iar din tije de supape devenite inutilizabile se pot confecționa, în bune condițiuni, dornuri, punctatoare etc.

Socotesc necesar să se acorde o atenție deosebită alegerii lucrărilor ce urmează a fi executate de ucenici, corespunzător temelor prevăzute în programa pentru instruirea practică. Maiștrii-instructori trebuie să aibă în vedere ca lucrările pe care le planifică să cuprindă toate operațiile prevăzute pentru perioada respectivă. Să pornim astfel, chiar de la operația de trasare, încît la operația următoare — tăierea — să dispunem de un grup de piese la care să se poată folosi unelele cel mai diferite — daltă, fierăstrăul pentru tăiat metale, foarfeca pentru tăiat tabla etc. În alegerea pieselor se vor avea în vedere și operațiile ce urmează a fi executate mai tîrziu — filetarea, nituirea, lipirea etc. Putem alege în acest scop piulițe pătrate și exagonale, pilnii și căni pentru ungerea mașinilor, machetele unor mașini agricole mai simple etc. Filetarea se poate aplica în afara de piulițe și la executarea diferitelor șuruburi pentru mașinile agricole, precum și la

ghiarele de la sapele rotative care sînt reparate și fixate apoi pe disc prin strîngerea în piuliță, metodă utilizată în multe S.M.T.-uri.

În desfășurarea unora dintre lecțiile de instructoraj practic am constatat de asemenea deficiențe, mai ales în ceea ce privește îmbinarea strînsă a predării cunoștințelor teoretice cu formarea deprinderilor practice. În unele cazuri, instructorajul introductiv se desfășoară sub forma unor lecții de tehnologie excluzîndu-se complet demonstrația, iar lucrările practice care se execută în continuare se referă la cu totul altceva. De exemplu, la unul dintre instructorajele la care am asistat s-a explicat ucenicilor despre filetare, iar lucrarea practică efectuată în continuare a fost pilirea echerului de 90°. Desigur că un asemenea procedeu influențează negativ pregătirea practică a ucenicilor. De aceea se impune cu tărie studiul aprofundat de către toți maiștrii-instructori a îndrumărilor metodice privind lucrările de lăcătușărie elaborate de cabinetele metodice pentru învățămîntul profesional și tehnic și aplicarea consecventă a indicațiilor cuprinse în aceste îndrumătoare.

Programa de instruire practică prevede un număr apreciabil de ore pentru fiecare temă, cu scopul ca ucenicii să-și formeze deprinderi practice de lucru temeinice în efectuarea operației respective. Unii maiștri-instructori din școlile profesionale de mecanizatori au înțeles în mod greșit că aceasta înseamnă efectuarea consecutivă a tuturor orelor repartizate pentru o temă cu aceleași unele, asupra aceluiași fel de piese. Dacă am lua, de pildă, temele trasarea, tăierea și decuparea metalelor, pilirea — ne dăm seama că prin efectuarea tuturor orelor respective din programă ucenicii vor fi nevoiți să facă exerciții de tăiere și decupare a metalelor timp de 4 zile cîte 6 ore pe zi, să lucreze 18 ore în șir la trasare, iar apoi să efectueze 72 de ore lucrări cu pila. Nu este de mirare desigur că în condițiile unei asemenea organizări a lecțiilor, ucenicii obosesc repede, atenția lor devine instabilă, interesul pentru muncă scade.

Pentru ca exercițiile să fie eficiente, ele trebuie repartizate judicios în timp, astfel încît să fie cit mai interesante, mai variate. De aceea este rațional ca un grup de teme, cum este acel din exemplul anterior, să fie studiat paralel, iar lecțiile de instruire practică să fie astfel organizate încît la unele dintre ele să alterneze exercițiile de dăltuire, tăiere cu fierăstrăul și tăiere cu foarfeca, iar la altele, exercițiile de pilire cu cel de trasare etc.

O atenție deosebită se va acorda, în toate etapele instruirii, completării corecte a caietelor de practică de către toți ucenicii. Aceste caiete trebuie să cuprindă, în afară de definirea operației, indicarea sculelor cu care se face lucrarea, schițele și procesul tehnologic al obiectelor ce se execută în atelier. Trebuie ca în procesele tehnologice să se prevadă rolul piesei, calitatea materialului din care se execută piesa, sculele și dispozitivele care se folosesc, cum se execută fiecare operație etc.

Prin asigurarea bazei didactico-materiale necesare instruirii practice, alegerea unor lucrări cit mai variate, folosirea metodelor și procedeele moderne de lucru în cadrul instruirii și respectarea principiilor pedagogice, școlile de mecanizatori au toate condițiile să asigure formarea unor deprinderi practice corecte de muncă ucenicilor din anul I, ceea ce va permite ca în anii II și III aceștia să execute lucrări de bună calitate în procesul de reparații al tractoarelor și mașinilor agricole.

Prof. MIHAI DUMITRU
Consiliu regional U.C.F.S.
Brașov

Ing. N. CĂPĂTOIU
inspector general în M.I.C.

Un succes binemeritat

De curînd a avut loc în sala de gimnastică a Școlii medii „Iacob Mureșanu” din Blaj etapa regională a campionatului republican școlar pentru învățămîntul de cultură generală și profesională pentru anul 1961/62 la volei băieți și fete. Intrecerile au fost viu disputate, echipele dovedînd o bună pregătire fizică și tehnică, aplaudată de numeroșii spectatori prezenți zilnic pentru a-și încuraja echipele favorite.

Au câștigat atît la băieți cît și la fete echipele Școlii de meserii din Sibiu — antrenori profesorii Vasile Ceclan și I. Jantovan — care, mai bine pregătite din punct de vedere fizic și tehnic, au dispus în finală de Școala medie mixtă din Blaj.

Semnificativ pentru dezvoltarea deosebită a activității sportive în școlile profesionale teh-

nice și de meserii este faptul că în clasamentul general al competiției, atît la băieți cît și la fete, pe primele locuri s-au clasat și alte echipe reprezentative ale acestor școli. Astfel la băieți, pe locul III s-a clasat echipa Școlii profesionale de mecanici agricoli din Sighișoara, pe locul IV echipa Școlii profesionale hidromecanice din Brașov, iar pe locul VI, Școala profesională petrol-chimie din Mediaș. La fete, în afara echipei Școlii de meserii din Sibiu clasată pe primul loc, au mai ocupat poziții frunțose în clasament echipa Școlii profesionale a uzinelor „Vitrometan” din Mediaș (locul VI) și echipa Școlii profesionale din Cisnădie (locul VIII).

Noutăți în literatura pedagogică sovietică

„Dezvoltarea gândirii la lecțiile de citire explicativă“

În această lucrare autoarea A. I. Lipkina dezvăluie cîteva particularități ale gândirii elevilor la lecțiile de citire explicativă și scoate în relief metodele care contribuie la un progres în dezvoltarea intelectuală a copilului. Ea se oprește asupra locului pe care îl ocupă analiza și sinteza, abstractizarea și generalizarea în procesul de gândire a elevilor, orientat spre însușirea materiilor de învățămînt.

Analiza și sinteza se aplică, îmbinate, la studiul abecedarului, inclusiv la lecțiile de citire explicativă. Extragerea din text a materialului pentru răspuns la problemele puse de învățător, divizarea textului în părți și stabilirea titlurilor acestora, alcătuirea planului textului, repovestirea celor citite și reproducerea selective asociază formele complexe ale analizei și sintezei.

Dezvoltarea gândirii elevilor în procesul învățării depinde, în bună parte, de măsura în care profesorul, în mod conștient, își propune în activitatea sa pedagogică această sarcină. Autoarea cercetează, în această direcție, criteriile și indicii dezvoltării intelectuale a copiilor. Ea arată că dezvoltarea intelectuală este legată în modul cel mai strîns de însușirea cunoștințelor, însă nu poate fi redusă la aceasta. K. D. Ușinski sublinia că mintea se dezvoltă numai prin cunoștințe active, reale.

Rezultatul proceselor de analiză — sinteză, abstractizare — generalizare, nu se rezumă la în-

sușirea cunoștințelor unui obiect de învățămînt. El se răsfrînge totodată asupra proceselor intelectuale ale elevilor, desăvîrșindu-le tot mai mult. Drept urmare, procesele intelectuale ating un asemenea nivel de dezvoltare încît devin procedee generalizate ale gândirii, pe care elevul le poate reporta dintr-o anumită sferă a activității în alta. Aceasta este ceea ce caracterizează nu numai fondul cunoștințelor elevilor, ci chiar nivelul gândirii lor.

Încă din primele zile petrecute de copil în școală, un loc important la lecțiile de lectură îl ocupă repovestirea textului citit. Repovestirea activează nu numai memoria, ci și spiritul de analiză, de sinteză, de prelucrare a unei teme, de abstractizare și generalizare. În clasa a II-a, cînd elevul e pus să divizeze textul în părți, să intituleze părțile etc., procesele intelectuale se dezvoltă și mai mult. O dezvoltare deosebită cunosc aceste procese în clasa a IV-a, cînd elevul trebuie să alcătuiască planul unei bucăți citite.

Sarcina de căpetenie a profesorului este să folosească toate aceste posibilități.

Scopul lucrării este nu numai să determine anumite particularități ale gândirii elevilor, ci mai ales să arate căile care duc la dezvoltarea și perfecționarea ei. Cartea se adresează profesorilor și metodiștilor școlilor elementare, colaboratorilor științifici din domeniul psihologiei și al pedagogiei.

VICTORIA POPOVICI

Corul de copii al Clubului muncitorilor din învățămînt în timpul unui concert dat în cinstea profesorilor și învățătorilor lor.

300 de tinere talente

În fiecare duminică aproape 300 de elevi din mai toate școlile Capitalei se adună în sala de festivități a Clubului sindicatelor din învățămînt — București. Sînt elevi care au în catalog numai note bune, cu o comportare disciplinată și care îndrăgesc muzica. După ora 10, din piepturile lor tinere răsună cristalin cîntece minunate care se fac auzite în întreg clubul și mai departe în stradă, împrăștiind peste tot voiosie.

Repetă corul de copii al Clubului sindicatelor din învățămînt.

★

Cel care ascultă pentru prima dată corul rămîne impresionat de siguranța interpretării, de fidelitatea și ușurința cu care sînt redată cele mai subtile nuanțări ale partiturii și se gîndește probabil că se află în fața unui cor cu vechi tradiții, cu o existență îndelungată. Dar nu, vîrsta corului este foarte tînără, iar tradițiile abia au început să se înfiripe. După doi ani și jumătate de la înființare ansamblul a căpătat însă altceva, ce nu se datorează timpului, ci numai muncii perseverente: maturitate artistică.

Bilanțul scurtei sale existențe este deosebit de frumos: 30 de concerte la care au participat aproximativ 15.000 de spectatori, 14 cîntece imprimate și transmise de nenumărate ori în cadrul emisiunilor de radio, un spectacol televizat, exemplificări în cadrul concertelor-lecție prezentate de Filarmonica de stat „George Enescu”, imprimări pentru cinematografie etc., etc. Fiecare manifestare publică a constituit un eveniment în viața corului, în viața fiecărui corist. Același bucurie i-a cuprins pe toți atunci cînd au cîntat pe scena școlii lor în fața colegilor sau cînd au concertat pe scena Ateului R.P.R., în fața profesorilor. La stația de radioficare din comuna Bolintinul din Vale alături de elevii de la școala din sat, în studioul de concerte al Radioteleviziunii împreună cu corul mare și orchestra simfonică Radio.

În scurta istorie a corului se înscriu și alte pagini frumoase: legăturile de prietenie și schimbările de experiență cu pionierii din Bocșa Romîna, Reșița și Cimpulung Muscel, zilele frumoase de tabără petrecute în munții Făgăraș, vizitele în colectiv la muzee și expoziții etc.

Toate acestea au făcut din coriști o familie unită, deși școlile de unde provin sînt diferite și vîrstele la fel. Soliștii corului — numeroși și talentați — au, de asemenea vîrste diferite de la micuța Carmen Solcan — care la vîrsta de 10 ani are deja un cîntec imprimat la radio — și pînă la Lucian Marinescu student în anul II la conservator (clasa profesorului Octav Enigărescu).

Un deosebit merit în organizarea corului și în obținerea fru-

moaselor succese pe tărîm artistic îl are dirijorul acestuia, profesorul Mircea Bădulescu. Cu deosebit tact pedagogic, printr-o muncă susținută, profesorul a reușit să conducă singur și să se facă ascultat de un colectiv mare — aproape 300 de elevi. Secretul acestei reușite constă și în faptul că repetițiile corului au fost transformate în adevărate lecții asupra frumosului. Repertoriul — una din principalele preocupări ale prof. Mircea Bădulescu — a fost alcătuit cu cea mai mare atenție și el atrage pe elevi, le face munca mai frumoasă și mai interesantă. Astăzi programele prezentate la concerte sînt deosebit de variate cuprinzînd, pe lîngă cîntece pionierești și cîntece pentru copii, arii din operele lui Verdi, Weber, Gounod. Un loc important îl ocupă în repertoriu frumoasele cîntece închinat patriei și partidului, cîntece nelipsite din nici un concert.

Un alt secret al reușitei este faptul că dirijorul este apropiat de fiecare corist în parte, un

prieten mai mare, cunoaște bucuriile și necazurile fiecărui, îi vizitează des la școală și în familie, le organizează timpul liber în mod plăcut și instructiv.

De bună seamă că toată această frumoasă activitate nu putea fi dusă cu asemenea rezultate dacă în întreaga sa activitate corul de copii al Clubului sindicatelor din învățămînt din Capitală nu ar fi primit un sprijin prețios din partea secției de învățămînt a Sfatului popular al Capitalei și a conducerii școlilor din care fac parte coriștii.

Încheind rîndurile acestea nu putem să nu amintim planurile de viitor ale corului: cît mai multe concerte în școli și în casele de cultură ale tineretului. În curînd, la 18 februarie, un concert în sala Teatrului C.C.S. cu un repertoriu nou. Tot în luna februarie încep repetițiile formației de operetă, născută din mijlocul corului de copii.

AL. I. VLADIMIR

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTARE

Note și comentarii

Criza prin care trece învățămîntul de toate gradele din țările capitaliste s-a agravat într-atît încît nici oficialitățile, nici presa burgheză nu mai pot trece sub tăcere această alarmantă stare de lucruri. Despre lipsa acută de clădiri corespunzătoare pentru școli, despre insuficiența fondurilor alocate nevoilor învățămîntului vorbesc tot mai frecvent statisticile guvernamentale, ziarele de cele mai diferite orientări și oamenii de stat din Occident. Constatările lor sînt atît de elocvente încît publicarea cîtorva din ele este suficientă pentru a ne da o imagine edificatoare asupra situației învățămîntului în țările capitaliste.

● Chiar în S.U.A. — cea mai dezvoltată țară capitalistă — învățămîntul trece prin dificultăți extrem de grele, recunoscut de însuși președintele Kennedy.

În mesajul cu privire la învățămîntul din S.U.A., adresat zilele trecute Congresului, J. Kennedy a reafirmat că în țară există 8 milioane de persoane în vîrstă de peste 25 de ani, care practic sînt analfabete. El a subliniat că aproximativ un milion de tineri care sînt în prezent șomeri, nu și-au terminat studiile. Kennedy s-a referit și la proasta salarizare a cadrelor didactice și a reamintit că peste o cincime din profesorii de la școlile elementare și secundare

nu au calificarea cerută de exercitarea profesiunii lor.

Ziarele din New York au publicat nu demult extrase din rapoartele directorilor a 845 de școli, din totalul de 860 de școli ale statului New York, adresate inspectoratului școlar. În aceste rapoarte se atrage atenția asupra condițiilor îngrozitoare în care se află școlile din statul respectiv. „În timpul ploilor abundente coridorul prin care trebuie să treacă copiii pentru a intra în sălile de clasă se umple cu apă care atinge un nivel înalt” — scrie directorul școlii din Bronx.

● După aprecierea sindicatelor, în Franța lipsesc cca. 30.000 de învățători și profesori. Numai școlile primare au nevoie de 14.000 de învățători noi în fiecare an. Pe de altă parte, majoritatea elevilor sînt nevoiți să învețe în condiții foarte grele.

În bugetul pe anul 1962 nu sînt prevăzute decît mai puțin de jumătate din fondurile necesare construcției de școli, deși, după cum subliniază ziarul „L'Humanité”, numai în provincia Vendée, din cauza lipsei de fonduri pentru școlile laice, există deja 55 de comune lipsite de școli publice și planează amenințarea de-a fi închise alte 103 școli care sînt într-o situație critică.

● Potrivit statisticilor oficiale în ITALIA există peste 5 mili-

oane de neștiutori de carte. Funcționari superiori ai Ministerului Instrucțiunii Publice au arătat că în afara acestor analfabetei mai există încă 7 milioane de semianalfabeți, deoarece „38 la sută din școlarii italieni nu ajung să termine cele patru clase elementare”.

Datorită lipsei de încăperi adecvate, un număr mare de copii italieni rămîn în afara școlii. Astfel, numai la Roma lipsesc 3.500 de săli de clasă. „Problema — scrie revista burgheză „Tempo” — se pune începînd cu școala elementară, care, după cum s-a calculat, are nevoie de încă 47.143 de clase noi”. Referindu-se la celelalte grade de învățămînt și în special la cel superior, revista subliniază: „Oriunde îți îndrepti privirea, întîlnești numai lucruri neplăcute: sălile de cursuri sînt prea puține, laboratoarele insuficiente, aparatura necorespunzătoare, profesorii sînt prea puțini, fondurile reduse...”.

Cauza principală constă în primul rînd în lipsa de fonduri. Potrivit datelor UNESCO „Italia se află printre ultimele țări în Europa în ceea ce privește fondurile alocate de stat pentru învățămînt pe cap de locuitor”.

● În instituturile noastre de învățămînt superior — relatează ziarul burghez „Arbeiter Zeitung” din AUSTRIA — numai 5 la sută dintre studenții sînt fii de muncitori și 4 la sută fii de ță-

rani. Este păcat că familiile acestor oameni tineri, care nu au avut norocul să fie bogate, nu își pot permite să-și lase copiii la studii. De partea cealaltă există acei părinți care seriu pe formularele de înscriere în universitate: fabricant, comerciant sau om de afaceri. Pentru aceste familii instărite, studiile copiilor lor nu prezintă nici o dificultate”.

● În întreaga GERMANIE OCCIDENTALĂ se simte o lipsă tot mai acută de profesori și de școli. Conform datelor oficiale, în 1961 școlile medii și elementare aveau lipsă de 100.000 profesori. În landul Hessen lipsesc 2.430 de săli de clasă și mai mult de 50 la sută din elevi învață în clase supraaglomerate. Condițiile proaste de studiu au o influență dăunătoare și asupra pregătirii elevilor. Ziarul „Süddeutsche Zeitung” arată că în 1960, 12,6 la sută din elevii școlilor elementare nu au promovat clasa.

Nici situația în învățămîntul superior nu este mai bună. Anul trecut, instituțiile de învățămînt superior au dus lipsă de 1.218 profesori, 2.710 lectori și 5.320 de asistenți. Profesorul F. Klenk de la Universitatea din Köln, a declarat că această universitate are numai un sfert din numărul de profesori necesari pentru a asigura studenților o pregătire corespunzătoare.

Despre disciplina la lecții

Cine nu-și amintește de situații cînd, tocmai la mijlocul unei ore, a fost nevoit să întrerupă expunerea lecției și, cu toată amărăciunea majorității clasei, să se ocupe de un caz de indisciplină? Cîtă indignare provoacă aceste abateri, cîtă supărare celorlalți elevi! Intervenim atunci cu observația, ne pierdem firul expunerii, clasa este derutată, încît reluată, lecția nu mai poate fi prezentată cu aceeași căldură, ascultată cu același interes, și-și pierde din scopul urmărit. Desigur, prin astfel de situații am trecut cu toții.

Nu este vorba însă aici de abaterile grave de la disciplina școlară, în care avem de-a face cu elemente recalcitrante împotriva cărora trebuie luate măsuri severe. Este vorba de abateri, ca să le numim așa „obișnuite”. Unii elevi își găsesc diverse preocupări în timpul orelor, vorbesc cu vecinii, urmăresc expunerea profesorului după manual fără să-și ia notițe, răsfoiesc un caiet sau o carte producînd zgomot... Această atitudine duce la deranjarea vecinilor sau a întregii clase, la neînțelegerea unor părți din lecție, la greutatea însușirii ei acasă, în consecință la note slabe.

Cum trebuie să rezolvăm aceste situații pentru a reduce cît mai mult efectul lor dăunător? Firește nu trebuie să trecem peste astfel de cazuri fără a lua măsuri disciplinare, însă trebuie să găsim momentul cel mai potrivit pentru sancționarea lor. Sînt pedagogi care de multe ori în astfel de cazuri procedează greșit, aducînd prejudicii întregii lecții: strigă și-l apostrofează pe elev în fața clasei, producînd ei înșiși, în acest fel, rumoare în clasă, îl pun elevului respectiv notă rea pentru neatenție, fapt care atrage nemulțumirea acestuia, și alte asemenea procedee dăunătoare.

Măiestria pedagogului constă tocmai în a ști, pe de o parte, cum să rezolve aceste situații pe nesimțite, fără a-i deranja pe

ceilalți elevi, fără a întrerupe lecția, și pe de altă parte, să creeze condiții ca aceste acte de indisciplină să dispară. Cum se pot crea aceste condiții?

Dacă ne analizăm puțin stilul de muncă cu clasa, dacă înlăturăm procedeele greșite folosite la lecții, posibilitățile de apariție a actelor de indisciplină sînt tot mai reduse. Nepregătirea clasei pentru începerea orei, bunăoară, este unul dintre procedeele care favorizează lipsa de atenție a elevilor la ore. Momentul organizatoric de la începutul lecției este o verigă importantă a muncii didactice. Cu o privire experimentată, profesorul poate cuprinde întreaga clasă să vadă dacă toate cele necesare pentru lecție sînt la locul lor — hartă, cretă, tablă curată — pentru a nu fi nevoit să le caute mai târziu. Numai cînd ne-am asigurat toate acestea și liniștea deplină, vom începe lecția. Ignorarea acestui moment ne dă mult de lucru în timpul desfășurării lecției.

Mai sînt cadre didactice care folosesc procedee greșite la verificarea cunoștințelor: scoț 3-4 elevi la tablă sau la hartă, se ocupă numai de aceștia, în timp ce restul clasei își găsește alte preocupări. Alții mai folosesc metoda dăunătoare de a examina pe rînd elevii, astfel încît un elev o dată examinat știe că nu-i mai vine rîndul, pînă cînd nu este ascultată toată clasa. De multe ori, elevul ascultat nu mai este atent, nu se mai pregătește pînă cînd știe că i se apropie din nou rîndul și-și găsește în timpul lecției diverse preocupări.

Nu întotdeauna expunem lecția la nivelul înțelegerii elevilor încercînd-o cu formule, cu date și reguli neesențiale pe care elevii se văd obligați să le învețe pe de rost în mod mecanic. O asemenea lecție, firește, nu mai este interesantă pentru elevi, nu

o mai urmăresc cu atenție și în schimb vorbesc unii cu alții sau citesc o carte.

Necunoașterea particularităților de vîrstă și individuale ale elevilor este o altă cauză care ne împiedică să folosim procedeele cele mai potrivite. Dacă am cunoaște bine pe acei elevi care produc mai frecvent acte de indisciplină am găsi și cauza acestor acte, am ști și cum să le preîntîmpinăm.

Incontestabil, buna pregătire a pedagogului pentru lecție constituie un factor hotărîtor pentru lichidarea actelor de indisciplină. O lecție bine pregătită, însoțită de material didactic adecvat, o schemă completă pe tablă, stăpînirea și antrenarea întregii clase la lecție stîrnește interesul elevilor și înlătură posibilitatea actelor de indisciplină. Totuși, dacă și în aceste condiții observăm o neatenție etc. este suficient să reducem puțin tonul expunerii, chiar s-o întrerupem pînă în momentul în care elevul se sesizează, să-l certăm cu privirea și apoi să ne continuăm expunerea. La sfîrșitul orei, dacă mai este cazul, putem să-i atragem atenția în fața clasei, sau să stăm numai cu el de vorbă, mai ales dacă este la prima abatere. Efectul este mult mai mare, decît dacă l-am fi apostrofat în timpul lecției, căci astfel, el își dă seama că nu urmărim să-l coborîm în ochii colectivului, ci să-l îndreptăm.

În alte situații, putem folosi metode diferite: să-i comunicăm dirigintei clasei abaterea constatată, să o punem în discuția colectivului clasei, să luăm legătura cu părinții elevului, să cerem organizației de tineret, să inițiem o dezbatere în jurul unor asemenea cazuri etc.

Posibilitățile de înlăturare a actelor de indisciplină sînt multiple. Principalul este de a ne forma măiestria astfel încît să utilizăm cele mai bune metode în momentele cele mai potrivite.

Pregătindu-ne în mod temeinic, sprijinindu-ne pe colectivul clasei și păstrînd o permanentă legătură cu organizațiile de tineret, cunoscînd particularitățile individuale ale elevilor vom putea asigura un climat favorabil desfășurării lecțiilor noastre și totodată, o însușire conștientă a conținutului lor de către elevi.

Prof. ION CIMPEANU
Institutul pedagogic de învățători din Cluj

CEA MAI CURATĂ CLASĂ

Încă o secundă și soneria a început să sune sfîrșitul lecției. Repede, repede, copiii își iau paltoanele, ghiozdanele și dau fuga în curtea plină de zăpadă. Pe coridoare, aci în clasă nu mai e nimeni. Și totuși în cuier au mai rămas două paltoane. Dar parcă se aud și niște pași. Două fetițe se plimbă printre bănci, se apleacă, se ridică.

— Ce faceți voi aici?
— Ce să facem? Curățenie. Noi sîntem echipa de serviciu. Adunăm hîrtiile de pe jos, punem apă la flori, ștergem tabla, controlăm băncile dacă nu sînt murdare... După noi vin alții și trebuie să găsească clasa în ordine. E mult mai plăcut să înveți într-o clasă curată, frumoasă.

Intr-adevăr, clasa a II-a „B” e foarte curată și frumoasă. De fapt toate sălile de clasă de la Școala de 8 ani nr. 151 din Capitală sînt așa. Cadrele didactice se

preocupă pentru a dezvolta la copii grija și atenția față de bunurile obștice. Încă de la începutul anului școlar ja propunerea direcțiunii s-au înființat echipe de serviciu pe clase, formate din cîte 2-3 copii (prin rotație) și o echipă pe școală. Echipa pe școală, constituită din 6-7 copii de la clasele mari, veghează ca în recreație toți elevii să se steargă bine pe picioare înainte de a intra în școală, să nu zgirie soclurile cu ghiozdanele, controlează felul cum este păstrată curățenia în clasă etc. Echipele de serviciu pe clasă — cele de dimineață — rămîn în continuare după terminarea lecțiilor pentru a preda clasele în bună ordine echipelor de după-amiază. În fiecare sală de clasă există și un caiet unde echipa de serviciu notează observații cu privire la felul în care a găsit clasa. Preocuparea pentru păstrarea ordinii, a curățeniei nu

se reduce numai la activitatea acestor echipe. În orele de dirigenție, la adunările pionierești li se vorbește deseori copiilor despre ce înseamnă bunul obștesc, de ce trebuie păstrat cu grijă. Și cu fiecare zi grija aceasta devine tot mai pregnantă și o trăsătură proprie fiecărui copil.

Tot pentru a dezvolta la copii grija față de bunul obștesc la Școala de 8 ani nr. 151 s-a născut și o inițiativă care aparține dirigintei clasei a V-a „B”: instituirea unor stegulețe pentru cele mai ordonate și curate clase. Cum era și de așteptat, stegulețul îl poartă acum clasa de la care a și pornit inițiativa. Cine-l va cuceri săptămîna viitoare? Și astfel în fiecare zi la sfîrșitul lecțiilor, după ce copiii părăsesc școala, în fiecare clasă mai rămîn 2-3 paltonașe în cuier. Sînt ale elevilor din echipa de serviciu.

MIHAELA CIOBANU

La un cenacul literar

Caietul cu scoarțe groase în care un tînar a scris într-o zi cu-nfrigurare, bucurie și emoție „versuri” — caietul pe care-l păstrează întotdeauna într-un loc tainic, știut numai de el, aproape s-a umplut. Tînarul numără doar 16 primăveri... E la minunata la fremătătoare adolescență, la luminoasa vîrstă a visurilor înaripate. Inima, întreaga ființă vibrează, o dată cu fiecare mugur îmbobocit, tresaltă de bucurie în fața fiecărui bloc înalt și suplu construit, se incintă la fiecare priveliște înălțată într-o excursie, la fiecare concert sau spectacol, la fiecare lucru nou pe care-l aduce-un început de an școlar. Și pe toate, tot ceea ce-l înconjoară, toate bucuriile ce le trăiește, vrea să le exprime cît mai frumos, în versuri...

Am avut bucuria s-ascult într-o seară, versuri din aceste caiete tainice, cu scoarțe groase. Cu obraji impurpurați, cu puțină neliniște în priviri (nu-i prea ușor să-ți citești propriile versuri în fața unei clase întregi, mai ales cînd știi că toți sînt critici ascuțiți, neiertători) citeva din „poezii” clasei umaniste a X-a „D”, de la Școala medie nr. 28 din Capitală și-au citit ultimele creații. Era a treia ședință a cenacului literar „La Hanul Ancuței”, ședință închinată lui Mihail Eminescu.

Cenacul literar „La Hanul Ancuței” are ca vechime doar un trimestru și citeva săptămîni. La început profesorul de romină, dirigintele clasei și-au propus ca în acest cenacul să se discute, să se dezbate pe larg, o serie de probleme de creație literară, opere ale scriitorilor clasici și contemporani, probleme de istoria artei (încă nu se știa că în clasă sînt „poeți”).

Dar „secretul” a fost descoperit chiar în prima ședință a cenacului. Victoria Kaplan și-a adus caietul cu scoarțe groase și de-acolo a-nchinat versuri de urare noului cenacul.

Și chiar din prima ședință cenacul și-a deschis secția de creație literară. Rînd pe rînd caietele cu scoarțe groase au fost aduse în cenacul...

Poeziile, schițele, au început să fie citite în fața colegilor de clasă, de școală, a profesorilor. S-au născut în ședințele cenacului debateri vii. Toate aceste creații au fost discutate cu a-

prindere, autorii au fost ajutați să le îmbunătățească.

Firește mai sînt multe stingăcii (așa-i orice început). Unele versuri șchioapătă, unii membri ai cenacului nu abordează în creațiile lor teme legate de viața de elev, de realitățile înconjurătoare (poeziile „Amintire” și „S-au cunoscut”) dar cenacul tocmai în acest scop a fost creat, ca membrii săi să fie ajutați să vadă aceste stingăcii și lipsuri, să le îndrepte, să se deprindă să lucreze cu mîgală, cu stăruință asupra fiecărui vers, asupra fiecărei fraze.

Cenacul și-a anunțat activitatea în școală printr-o revistă:

„Astăzi pentru prima oară Apărui în astă școală „Umanistul” i-a! meu nume Și-s revistă bilunară”.

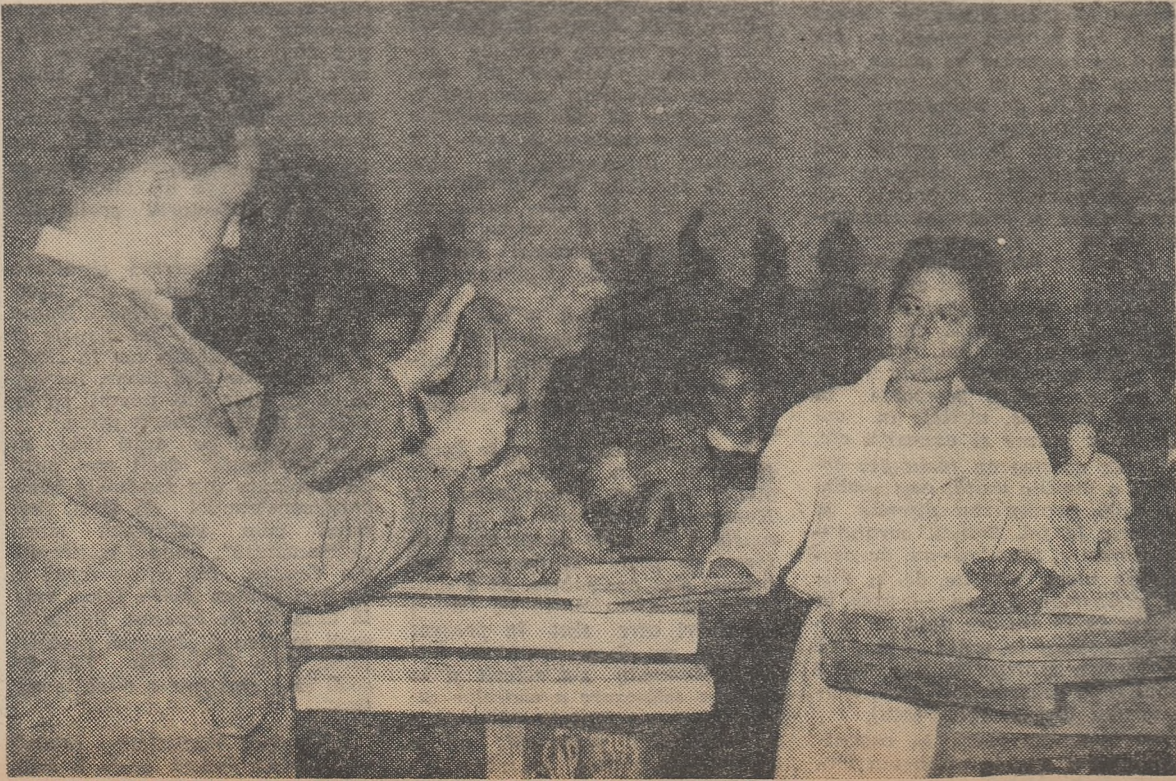
Ea apare în urma fiecărei ședințe a cenacului și înmănușează creațiile și problemele dezbătute în ședința respectivă.

Dar nu v-am prezentat încă membrii cenacului. Trebuie spus mai întîi că prima condiție care se cere unui membru al cenacului este să fie elev bun la învățătură. Deci membrii cenacului sînt toți elevii cu note bune din clasa a X-a: Doina Munteanu, Victoria Kaplan, Vladimir Socor, Emanuel Zeltzer, Maria Moraru, Sanda Iorgulescu...

Dacă un membru al cenacului obține o notă slabă, el nu mai poate face parte din cenacul pînă ce nu-și îndreaptă nota. Așa au pătît de curînd doi elevi, și-acum învață temeinic pentru ca să-și poată îndrepta notele slabe luate. De fapt în fiecare lună cenacul își înmulțește membrii. A fi membru al cenacului este o chestiune de onoare pentru un elev și de aceea fiecare se străduiește să-și îndrepte notele. Se poate spune că și activitatea cenacului i se datorează rezultatele frumoase pe care clasa a X-a „D” le-a avut pe primul trimestru.

Și-acum ceva despre proiectele de viitor ale cenacului. În următoarele luni vor închina o ședință zilei femeii — cînd se vor citi numai creații proprii — o altă, literaturii clasice sovietice, iar în altă ședință se vor discuta creațiile în care membrii cenacului au abordat ca temă școala.

M. VERDEȘ

Centru de antrenament la hochei pe gheață

La recomandarea secției de învățămînt și cultură a regiunii Suceava, a luat ființă în orașul Suceava un centru de antrenament la hochei pe gheață.

Liviu Țopa, participă 20 de copii între 9 și 15 ani.

Tehnica patinatului, a minuirii crosei și pucului interesează pe fiecare elev. Antrenamentele se desfășoară zilnic în timpul liber